

רבי דונש בן לברט

קובץ שיריו

נערך עם תולדות המשורר, פבואה והערות

ל"

דוד כהנא.

הוצאת "איהספ"

ווארשא

בדפוס האחים שульדברג, דיקא 1 №
תרנ"ה.

Р. ДОЙНІМЪ БЕНЪ ЛАВРАТЬ
т. е.

Стихотворенія Р. Адоінимъ Галеви,
съ предисл. и примѣч.

Д. Каагана

Издание „Ахіасафъ.“

ВАРШАВА

Въ Типографіи Братьевъ Шульдбергъ, Дикая № 1.
1894.

תולדות דונש.

המושורו הנישגב והמברך הגדריל רבנו אדוניות הלוי,
נקרא בשפת ערבית בשם דונש בן לברט, אשר ממנו המלה
אקופה הרשה לשורי שפת קדרש, גולד לערך בזנת ד"א תר"ף
לייזרה בעור פאם באפריקה הצפונית (ה). אבותיו היו מאנשי
השס ומוגולי הוחם, גם היה ננד להגאון רבנו סעדיה ז"ל (ב),
ובהווית עוד דונש צעריר ליטים בא לטידינה בבל, שם נברך
זונתנק כמי הנאה על ברבי וכמי רשות, והוא היה לו לאב
זמרה (כ), ויעש דונש חיל בלמודים, במשנה ותלמוד ובשפת
עכבר, בדקוק וצחות הלשון, גם בלשון המדינה, היא שפת
ערב, כי שכלו היה חד וטوب. ובראות דונש את שורי הערב

(ה) וזה פלען כ' מס' כן פולג כס' "כתאב אלמתהילס": "ויאס
בן לברט סלי פנגודרי לפי סרכו, וכפהמי נאי מוקס מולדתו",
של二字 כתפקיד לי נתנו מן כס' פה' דר' סרכני, וכן אמר פאלט'ע
ברלאס פאלטו מלהוניס ז"ל: "ויא' היגוינט סלי בן לברט טמערבי מלהוניס
פלס".

(ב) ווילט האס תלמידו היה בן צבת בכילו (ס' יז"ה) "היגוינו סיבלייס
פיכלל זריך", עין כס' התכוונות מלהט בטען (נ"ד ד').

(ג) פין לסין כבוי סכפי כל דוט (ס' סה) סאמל: "סעליה בן
יוסוף וקיני", וכאותו חכמי וקט ממס, וכן אמרו תלמידיו מינט לומד
תחכזותם לאמר: "וڌיתה בעט פסחו על תלמידיו" וכו', עין כס'

Дозволено Печурою
Киевъ, 23 Декабря 1893 года.

שומעת ג), ורובם מהם היו תלמידות ובקשות וחלל ושבח לה', כמו:

אזר עטיפת ביטלה,
כל אטרוף בתקפה,
שא עונומי במקורה
ואל קישומני בלאה ג).

והשירים האלה נתקבלו בבבבוד בהרבה ערי ישראל, ועל פיו היו מעריצים בנגנון את ה' ג), ווונש היה יקר ונכבד בעיניו עמו, והיה אבי השירים השkolim. גם החל להורות את כתבי החקשה ושבת עבר, לתלמידיהם רובם בישיבות שנער ד), ואף כי היה עד צער לויים, ושם החזוב הלך לרוחוק. ובעת ההיא ישב בעיר קוידבה בספראד, על גני מרכמי הצלחה, הנשיא ר' חסד א' בן יצחק שפרום, כי היה מאכיד ווועץ ורואה למלך האידן עבר אלרחמן השלישי. אבל ביום גדורותו לא שכח חסדי את אהו ועמו, ויהי להם במלארך מושיע, עמד לומדים בכל עת נגר כל צד ואויב, ושלח רב ספר ומכהבים לישיבות בבבל. גם השחרל להגדיל את החבמה ישראל בספראד, והעביד קול: "מי לה' אל' וכל מהחסוך עלי,

ה) וכן חמר עלו גלטמיזו: "בילי' לאזיס ציד סtan חוקוס".
שין תחכמוני סטער ג'.
ג) פין נס' שתיבות נטען נטען הון צטט (נד כו ס' ס' ס').

ג) פין נס' שתיבות נטען נטען הון צטט מלה מטלוי צטט
לכבוד דונש: "חיקס מעלכ" וכו'.

הנעוגבים, ואיך נערכו בכרזה ומשקל ע"פ יתרות והנוגעות, דקחו את נפשו מאר, כי רוח השיר נהנה עליו מעזיוו, וכאוז עלה רעין יקר בלבו, כי טוב לעשוה כואת גס בשפת עבר, וויחי הימים גלה את דעתו לר' ג', ושבה לו מנאד את השור השkol הכהוג אצל העربים. או נפלאו דברי דונש בעינוי, ואמר: "לא גראה כבוחו ביראל" ג), כי באמת גם השיר הפשוט בשוויו זהירותם, לא ידרשו בני ישראל לפניו רב וגאי ותלמודו ר' אליעזר הקליר, ואף כי שיריהם שkolim ז); אבל רוח דונש לא רפהה בקרבו, והחלה לנבות את בחנו לעשות שיריהם שkolim בשפת עבר, והביאו בזוז האליה, כי נהנה על שיריו רוחה חן ורין ניעימות לאון

סתיבות נטען (נד ג'), וכן אמרו בס' ז (נד מה) "תני זמך מותו זקן ודרכ'".

ה) פין נס' שתיבות נטען צטט צל לס' ג' (נד ג'). ואל תמותה לך על רעוותה גהלה טל נס טלא. כלן כמות זקן זום גן ז' ב' בזוס נפוך, אבל נחן לנו לדעת סל' ג' סוס זום גן ז' בגויתו יلد בן זמאנס ומיל' זיכס, כתג גן ז' סוטע בנטע עבר, נס צטצ' גן ז' על ספר הות קבירות נקומות כל חנוי קרביס מלה, פין צמ"ט לנטטרכוד זום ג' (נד ט').

ג) פין נס' שתיבות נטען צל לס' ג' (נד ג') וו'ל: "וְעַז
כִּי הָיָה מֵלֵי טַלְוָה וּוֹלֶה" וו', ואל דנטוי גמוקס או' דלא: "וְעַז
מֵלֵי הָלָשׁוֹר מֵלֵי טַפְדִּס" וכו', וכן כמו בזואר דרכמי טל ג' גראזון, פין נס' ככפלו אבדיד ואפלט (נד קג), וכן אמר ר' סנדיז
הן צוין צטט ג': "וְפָנֵל בְּקַטְטִו וְחַבְבִּזְרַה, וְאַזְמַעֲגַג כִּי גַעַז
חַכְמָתִי כְּלָב גַּדְלָן כִּי אַלְשָׁוֹן קַלְלָה גַּם וְדַעַט וְלַעֲבָדָה גַּם גַּדְעָס
בְּקַמְפָטִי, וְהַגְּרִיוֹתִי תְּמִיקָה לְהַסְּמִיכָה גַּמְעָן ד' טַפְדִּס זָל", פין
נס' מלוכת סביר נזוכויעל (נד א').

טוב לב ובכטפו חמק דלטם⁽⁶⁾, והיה יקר ונכבד בעוני חסדיאי. גם זקנו ר' מאג היה חשוב, אצל חסדיאי מאר, עד שבנו ר' דוסא שלח לו מכחוב מכבול, והגין לו את קורות أبيו ר' ג' בפרטות⁽⁷⁾. ובין בה וכח גמר מנהח בשנת ד"א תשט"ז לעד את מחברתו, ועשה לו שם גדול, ויקנא בו דונש בפתח לר' מאדר⁽⁸⁾, והוא כי נגע מנהח במחברתו מעט בכבוד ר' ג'ג, גם דרחהיב פה ולשון על בחרוני ר' יהודה בן קריש, ואמר בגדל לבב: "זהה עלי מאמותה המכפר בתרום שמו פררון, להזכיר איך יבנה בנן הלשון"⁽⁹⁾; ואמר דונש אל לבו עתה יש שעוט הבישר לפניו, להראות את גודל ולהתרומם על, ולהירוד את ספר מונח עד לעופר, יין הוא בעבור הספר דעתו בベンיגו הרים כבוד מנהח עד לעופר, וברוב המה יצא דונש הייש נגיד, וכותב על חנות הלשון⁽¹⁰⁾; וברוב המה יצא דונש הייש נגיד, וכותב על ספר את השובתיו, ובו מאותיות הדצנות על טבחת מנהח.

ואמר בהקדמתו כי מנהח חבר ספר, אשר מופיע לכל אמריו שפה, ונתן מッシュ לתלמידים רבים, ואחר כל זאת לחכמים לעג.

- (6) וזה הניג פליו תניעו תקון סכת נציגו (ד' ס' ח').
 (7) ניגי דל סופק, נציגו דס דופק⁽¹¹⁾ וכו' .
 (8) שיין קבלת הילוך⁽¹²⁾ דס' יוחסן סבבון (ד' ח').
 (9) זהה גמורי תלמידי מנהח על דונש נפירות ו"ל: "קון ופס עליות לדניס לפסול פמחכחות", שיין נס' התוכנות לנטען (ד' יט).
 (10) שיין מהכנת מנהח דבר הינה (ד' יז) ובדרכו הילך (ד' ס').
 ובסת' גג, גינית (ד' ס' וסט).
 (11) שיין נציג נציג סבבון כל דונש (ס' עז) טהור: "וארכ ניעיס" וכו', וכן ר' מאל הילוך⁽¹³⁾ על מנהח נתקדמת פלו יסוד גוכ"ז
 "ונגען חכל דעתו בגניזים רום חותמת כלבון".

ויאספו אליו כל גאון וכל רב, מארצות אדום וערב⁽¹⁴⁾, ובימיו התחליו המשורומים לצפות, כי כפי היו בעניניהם לעורכי השירים⁽¹⁵⁾; גם שלח לקראו אליו מmorphikos את מנהח בז עיקב משבחתת טרוג הספרדי, שיבב בעיר מופומטא, כי גורע שמו להלה, שידיו ורב לו במליצה ושיר ודקדוק לשון הקדש⁽¹⁶⁾, ומנהח בא עם אביו ואחו וכל בני ביתו לקודבה, והוא טופל ומוכר בכבוד הנשיא חסדיאי, נטה לו מכתבם ר' ביטון למזרנות שנות, ואף מלך בור; והוא עזר את לב מנהח להדר ספר על שמי לשון הקדש, במושיעת לפניות ר' ג'ג, ובנהם שמע מוחר לדבירו, והחול לבחוב את ספרו בשפת עבר בישס, "מחברת", ווומס וללה שם בו כל מעינו, ועמל בחבשו נאד ג').

ויהי כישמו חסדיאי את שמע דונש ורוב חכמו בדקדוק לשון הקדש ובמליצה ושיר, שלח לקראו גם אותו אליו, יען קגאת כופרים תרבה חכמה, והנשיא ידע ואהב את שפה עבר בכל גבשו ד'. ואמר ר' דוחוקה, בבל, בא דונש לקודבה, והאה הווער על ימים, והנשיא קיבל את פניו בבודד גדול, והאה ג'ב' מוכור וווען אזלו. ודונש היה איש חכם ועשוי, נכבד

(6) נציג בתהכמוני (בער' יח).

(7) כן נגמר פלוי בקהלת הילוך⁽¹⁷⁾, וכן נגמר דונש לאן צשיי קרלון (ס' ג').

(8) פמוקו לכל קדרים גהells, שיין דרכיו נגולות ר' ג'ג (ד' ג').

(9) וכמנס ייל מאר"ה וויס נס' דיז' ודוווטיא (ח' ג', ד' גלט) זכר סרכ פל כטינו ולון ר' מאל סרכ מלה נסכת גנטויה את סכת צגד, ול' כתבו מנהח וווען אוּת סאנרייס נצעפת מרכ' .

ועליהם פה הרוחיב, ועל כן יצא הוא לגרור את הפרצה, ולופא את ההרים; וספפו זה המלא ארץ ורעל על כל גודתו שלח להסraiו (ג), עם עוד שני שירים שקהלם ממנה בראישו, הלווקחים לבבאות בוגנים מליציהם, האחד: "עה רבוי", ובו ארבעים ואחד בתיים, הוא שיר הלהלה לבכבוד הנישא, והשני: "לדורות החכמתה", ובו מאה ועשרה בתום עורך כלו אל מנהם, ובשירו הראה שף מהחל ועד כליה בו וקפן על ראשיו כמיס. ואף כי היה מנהם וכן ממנה ליטים, דבר עמו בלעג וקלם כמו עם נער קטן, וקרוא אותו בישרו והפתו, ואמר כי הביא שחת בלבות היזירות, שפיקד שדר, וחטא אל-חטא צבר, Zustת מבורי, לרוגל התלמידים הוושרים, וטוב עשה לו בכיס ספריו בקדורות, וזה כן שס קפץ לפיו במסגרות (ד).

אך להשליל את בכבוד מנהם בעיני הפלדי עד נאר, דאה דונש להרים קול ברعش גדול בראש שיריו השני, כי מנגנים בכבוד זקנו ורבו, ודבר סורה במבהרתו על רס"ג, ובאות

(ג) למצל בתוכותיו (ד ס' י"ג): י"ג: "דרכיך בכל הכללים", וכן (ד עג) "kan תסיס תכניות בשיעisce הכלולים פעני תוכניות" (ד ט) "וסתפונן ולדונת קולות אל תוסף" (ד ס' ולו) "לו תמות כתוכות לחתת" וכדומה.

(ד) עין לאן כבב סבוי כל גוים גוזף פס (ס' י' ג) בזאת בסיס: ואין כתמומה נטע מחריות" וכו', וט' ב' עוז ס' י' בזאת לה, ס' מד וס' י' כו; ועוד לא טעם מלה כסבוי פ"ז קולך (ד) סולאל וול': "סְזָרָ זֹבֵב פְּנַקְדֵּן תִּבְרַעַת זָוֶג", וט' ב' כתה לתלונות לדבורי מלאס תפלה וכפוד (מנחים),iggs בז' דרכיו פולמים מחריות ולג'.

דבר מנהם ביראתbac ננד רס"ג. והוא בונה דונש בששו "לדורות החכמתה" וכו', שהוא רס"ג אשר דרש בחכמה וועידת את ישני עבו ערב ובקר, וכל הגיב והשפה אבן בטטר האגרון, שאוך עבר מנהם את לבו, לווית חין והנית בלב איר ישראל כמותו (ה); עוד יעצה דונש בחמת אגן לשום עלילות דברים על מנהם, ואמר שהל במחברתו את הכתובת, גם פירש מלה "ומלך" בפי רשות הטיניות ענן, המהזכיר על תלמי ריבון (ו). ואומר עלי בפיו הנזכר לאמר:

אָסֵר נְקֻפָּה וְתִמְרָרָא אֲקָרִים
עַלְיָהָה בְּפָעָן לְבָלָה וְלְלָרָן (ז).

דברי הונש אלה לא היו בקהל קורא בפדרבר, רק עשו רישום גדול על לב התשוא הסראי, עד שנחנק לשגיא את מנהם, אבל מנהם שם זו לפה, ולא ענה על דבריו דונש באותה (ז): סבתה הדרבר כי דעת מנהם את גען לבבו, יין אבו וקנו וקורבי הרוביט, ייאו כבד לתרבות רעה ונעישו מיניהם והתויר אכילה

(ה) פ"ז בלא סגן דצ"ל ג' כותם דוגם גזרה בינו כסוף, מעלה השם נצלה פהוועס גנטזוויז, סבתה אכיפה פלטס מסדרו פל מנהם גזאל... בג' תומ ספֶר סָלְכוֹן חמְרָר קרס"ג.
(ו) פ"ז גזזות דוגם ער מילס (ד עג) ומול זו כי יאנט פס לה"ט: "וְתִלְלָה מְלָעָלָה לְלִזְוֹן פְּלָלָת זָוֶג", וט' גזאל גזע כל דוגם (ס' פג).

(ז) יין גזאל סאנגד (ס' יט).
(ח) וויהת אהן גען דעומד: "זָוֶג מְזָהָב וְזָבָן גָּמְלָס" שין כס' גזאלסות (ט עטפין) (ד יט).

ושתיה ביום הכהורות, ולא פלו את ערלהם, וויהו מעתה ישראל (ה), ומטעם זה ירא כנחן איש מסכן גור בארכן נכירה, אף כי היה אדריך בדת הרכניות בבל נפשו (ב) לנצח מהר גנד דונש שהיה מוחס גהול ועшир, ולזמן עם שתקוף ממנה ברבורי הנוגעים לדת וישראל, אין יובללו לו ותגללה חרומה בקהל. וע"ב ראה כי טוב לחחות, והוא מן הנעלמים השיטויים הרפתם ואינם מושבים; אך בראות הגשיא הדראי כי נבעה מנהם מפני דונש, ולא ענהו אף במלחה, השב בנטשו בלי ספק שהגדך עם דונש. או המ דבריו ירש שרש בלבו עמוק, ועבר עלייו רוח קנאה, קנאת הדת, ובבבלי שאל את פי בנהם אגלי, חף הוא מפשע, צוה להרים את ביתו בקדרכבה, ובוים מודיע ושבת נחרת בנהם, וגם קביה בנווי אנשי הסדראי גנרטו שערתוין, ומנחם האמלול הוה מוכחה לעוזם את קודרכבה, ומצבו היה או רע מואד; ובראות מנהם כי כלתא אדי הרעה, שלח או מכתב לחדראי להראות לו זדקתו, ואיך ישנונו שבבגוז בבחשת, וניצאו לחתה מכנו נקם ולעשות להם שם, ועל זה ענהו הדראי לאמר: "אם העוויה כבר הביאותיך למופר, ואם לא העוויה כבר הביאותיך לחי העולם הבא", ואחריו נן

11 תולדות דונש
שליח לו הדראי את הקונטרט בף בין מחברתו לחורה (ה), שנשאר אצל בפי הנראה בין העת שעיבר את ביתו, והרב רוחה היה לאות בעיני מנהם, כי חfine הגשיא בו ובמחברתו (ב), או ראה מנהם כי עתה עת לבר, ואמן את רוחו וכותב מכתב גדויל ויצא להגשיא, והוכוח על פניו דרכו שעשה כי משפט גדויל ויצא כלודים לדון דברום שבבל, מבלי לשמע תחולת מה בפיו, ומהרע לא יזכור כי בבריות אשר ייגוננו, ודילם אשר ידאו, יתר על עפר ישכבו. גם הגור לו שייש עמו תשובה גנד דונש, במלוט טנוגים מוחזים, ואם עתה יודם אדרוי יומם ייעמע שאונגו), ולא אדרוי חיים יותג'יזו תלמידיו מנהך מחרדמתם, ובראשם אפרים בן קפרון, יהירה בן רוד ויידק אבן גתוליה, ויזאי ביצה אחר י"ב החדש בדור החממה לעורת רצם, גם להציג את בכבוד המכבי ספרד (ג); וכתבו ספר בתשיבות עותה גנד דונש, גם חברו שני שירותים שקולים בראשו, כמו עיטה הוא בברטו,

- (ה) עין גאנטס מינטש חפסדיי פאנטס ס' סתובות לטענן.
 (ג) (ו) וכטפוי תולדות לס' ג' (ד).
 (ד) ווילט למגר מינטש ס' קו מנגאנז לאנטש: שאם מונט מונט ייזוי שמיטיסו לנטופות, וויזי לו לאנטס גאנז.
 (ג) עין גאנטס קאנכל (ה' ג').
 (ה) היה בכת נטבוקו (ה' ג') ועין גאנטס ת"ג (ה)
 (ו) ספחים (ה' קס) ותקד טנס זו נטיג: "הן גאנטס אנטאנז ספחים קאנכל קאנכל פאנטס גאנטס גאנטס אנטאנז ועד סופו אנטילו רמו חד לאט פיליטיס ביל חול"; אנטיל גאנטס פאנטס גאנטס כי נטנרטו סלאג גאנטס (ה' ג') יומאל אנטס גאנטס (ה' ג') דמיין כתובס אנטיל גאנטס אנטס יט", וצעלאג גאנטס (ה' ג') יאנטס: "גאנטס מבנה הקפת דלחות", וצדומות.

(ה) עין גאנטס פאנטס גאנטס גאנטיס.
 (ג) ותקד טנו עס פאנטס גאנטס גאנטיס, עין ס' (ה' ג')
 ספחים (ה' קס) ותקד טנס זו נטיג: "הן גאנטס אנטאנז ספחים קאנכל רמו חד לאט פיליטיס ביל חול"; אנטיל גאנטס פאנטס גאנטס אנטאנז ועד סופו אנטילו רמו חד לאט פיליטיס גאנטס גאנטס אנטאנז כי נטנרטו סלאג גאנטס (ה' ג') יומאל אנטס גאנטס (ה' ג') דמיין כתובס אנטיל גאנטס אנטס יט", וצעלאג גאנטס (ה' ג') יאנטס: "גאנטס מבנה הקפת דלחות", וצדומות.

טב", לאמר כי איש יבקש רך סג ולנטות מחריך החוב (ג); גם יצאו לדבר עם הדונש קשות, על שערם את לבו לעזיות טירוטים שקולים בלשון הקדש על משקל ערב, ואמריו הלא רט' עשה הרבה שירום ולא נשקל במשקל ערבית, ולא דיא שיתבן לעשות בן, היה הוא הראשון בויה, אבל חילילה לנו להציג גבול ראשונים, ומלעתות כוות בשפט עבר, כי ע"י זה נצאים פתרונות ופתרונות, ותשתחת והאבד לשׂוּזָה הקדשה, אשר נצאה לנו לשארית; ו록 לבן רום דונש את לבו לאמר, מי יוכל לעשות שירום שקולים כמווו, מցאו לטוב לשׂוּזָל שירום הנמצאים בראש תשובת על משקל ערבית, להאות לו שלא נודלים הד ממני במלצת ושיר (ב).

טפניו בך מירס סבד פון, יונן צפילטן מהרבתו דבלוי, גורס וטכטן קאנדר בון כסונגן, וכן קראן הנקן בצת לתלמיי מיחס (פס' 52 י' ח'), אינזאלס האלט קיס זי ציג, וגודל קתוקס ומכתמו הצעיג', 1 ערך שוד לגם סינן החק על מינחס נתנוווטו (לד' פ) בירתן מנגנו, סוכו: "עננים אלל בתהס", ר' עז מגילה ערכם רבוכו.

ה) גונת דודס בסימן סבבי עטפס, סכג'יסו מוד תלמידי מוחך
תיזון לסתל נידפס, וע"ג עבז באלחנן סמיון מהר' פעלי':uso קר הפק
אג, וכוג' צוות מלון (תכל'ס גג ד') כל' סג, וכמלת קד' בצתה
יכ' לחון בצתה (ז' לח') ומורתה על פ' פאנ' כר'ך, וכן נידחה מדבורי
מד' לט' בסכימן כס' על דודס עבז כי תלמידי מוחך, כן קפדיין
ד', יוסuds גן דוד; ומכלון נידחה כס' פלי'יסו דעריגנטפלג ודריגנטפלג
אל' סכימן: "ה' קז' ספֿד ע"ג", כמו בז'טינ' פֿרְכִּיס, ח'ן לדרמיטו
ג' יוז'.

ב) עין תשובות ג"ג (ז כה)

זה בכבוד הזשיה הפלאי, אשר אלוי הקורבו את ספרם
והמשיע ערך כלו לדגש, והומטורו על ראשיו גפריה ואש, והכינוי
אנותו על פניו שיק נרוכם קנהתו עם עלותיהם דברם לפסול
המחברת; ובנוסף רכם חבר ספר יקר, והשאorio אחריו רבבה
לזרחות, והוא לא עמד על עיניו ועל בראשונו, ושקר דבר וכח
באבירים, רק רצת שיזיהו גם הוא בין מהברוי הטעירים. אמן
לעשות הסכול באחד הבוערים, ואך לישוא יצעק מורה על מנהם
בדבר רס"ג, והוא בעצמו בתשובהו על מנהם לא ישמע לרברוי
רס"ג, אחריו ששם אותו לפנים בשירו לזכני ורבו, והגה דברוי
מכחישים זה זה (ב); עוד יעאו להטל בו על הסימן שעשה
לו ע"ג אותיות המשתרטם: "דש הלו אמרת כטב", ואמרנו שאין
לטלה כטב פדרוש וטעם בכל המקרא, ויעשו "הלהצה סימן אחריו"
דש הלו מטה כתוב (ב) וכן: שהקן כטבי על הסימן השני שעשה
לאותיות המלכים: "חג קון ספר ע"ג", ובנינו כי החוגג הוא מנהמ
קו"ז ומאמץ ספר ע"ג, ועשו הם כטמי אחד ע"ג: ע"ג קר חפין

ב' שון גאנזטער פֿאָה (ה' זמְנָה) (ה' זמְנָה), זונְדַּה זְנוּבָה, זְנוּבָה זְנוּבָה

וְהַתָּנוּ לְהַלֵּךְ גַּם־מִלְגָד תְּאֵן (ד' מ').
 (ג) כְּסִימָן הַרְבָּקָן עַל אֲמֶתְבָּלָס פְּשָׁה דָּוָבָר (פְּנִזְדָּי), קָמֶל סְכִינָה
 כְּבָאָי עַבְדָּי דָּוָבָר מְלֹאָל בְּפִזְבָּד מִנְחָה, וְפָנָמוּ יְסִיְּרָה מְלֹאָן (תְּלִבָּס
 קָרְבָּן) יְהָוָה וַיְשַׁטֵּשׁ כְּפָרָה, קָרְבָּן (עִירָּבוֹת כ' ב') וְהַזְּבָבָן (ב')

אחר הדברים האלה יצא ברוב כעס ותמה ננד תלמידיו מנחם אחד מתלמידיו דונש הצעירום, ושמו יהודו אבן ששת, ובתיב השגות נזכרות על דבריהם, והסביר את סימנים: «עו קר חפץ סג», על אפרים בן קפרון, יען קפרון בלעו גדי עז או חישל(ה); והניד על רבו דונש גדורות, כי החכמה לאותות, ושריטה עם פחות בשיריו הנדרים, וזה בעת בן שלשים, ואצלו לומדים בני ששים, ואף כילמוד הרבה חכמתו, בכל זאת דבריו לא ירט כרבב ה פרוצק(ג), ואכבותיו של דונש היו בישראל טרוי, ואחיהם וביניהם כאשר עשו להט דמות שור, לא נשאו להט צנין ברון, ובידיהם הרוגם בעריהם(ד); והבריו אלה היו בחירות לבב מגיחם, יען אבי זקן וקרובו יצאו לתרבות רעה, ואת אשר פחד מנהך לפניות(ה): ביצה, ועלינו אמר אבן ישית בשיריו:

הַיְהוּ קָלְבָן נִמְתָּח
גַּבְעָן בְּעֵמֶת
גַּנְמָל פְּשָׁפְתָה
קְרָבָנוּ בְּקָנוּיִים(ה).

עוד יצא אבן ישית להTEL בתלמידיו מנחם, באמרו כי

(ה) וחתת אלמר גראנט ציוו (ס' ח) "גד' ר' ה' בגמארה".

(ג) עיין תזכורות למן בצת צבאותו (ס' י), ס' י, ס' ס' קה.

(ד) בס' צבאים (ס' י) והכוונה בסכנתו מותם כמו בצדנו נפיאת ימי של מלך פוטידי טנגל.

(ה) בס' צבאים סמכ (ס' קטו) "וזעט מנתמת", כמו (כלחיז'ת לו גט). ומנתת ושבלל, ורומו מלמת מנתת על מנחם, ושין בזספס לכסן.

יד ר' יוסי, ימי בן מורה במנזרו בעדרה, היהה בתשובהם פאמצעיל(א), והניש ר' חי השיב עלי מאתה השנות, אשר הודו לי בחן כי אנשי לבבות, והם יצאו להדרקו ברוב عمل רק בחרצחים: גם במחה שתולמים את עצם על רס"ג, ורפא את שבר גזהם על נקללה, כי גם הוא לא דקן, עת לפניו נבדק בכמה עניינים(ב); ובדבר השיר השקול אמר אבן ששת, שבאותה הגדיל דונש לעשוה, כי שט גבול ומחה לשורונו, למען ידקנו השיב בלבנו, וקצת תחלות השיר השקול לספר לא די לו למתוח בהן ספר שלום(ג), והחכם את דבריו בשיר שעשה משורר אחד לכבוד דונש לאמר:

שְׁבָבָם פְּלָגְבָּבָם; וְהַדְּהָן לְלִקְחָרָב,
אֲשֶׁר שְׁמָר בְּשַׁגְעָר בְּיֹשְׁבָותָבָר,
גַּנְשָׂא קוֹל בְּחַזְוּצָתָבָר
בְּקַחְכְּמָמָטָבָר אֲשֶׁר פִּיטָּרָבָר(ד).

דברי ריבות האלה שיצאו בין דונש ומנחם, הביאו鬱לן; דבה ורוח חיים לשפת עבר, כי התעוררו חכמים רביים מתרדמתם, יצאו לחקר ולודוש. בכל נפשם ברקוק ושרשי הלשון, ורוח

(א) בס' גתומותיו (ס' יט).

(ב) עיין צבאיו סמכ (ס' סה) וכן אמר נגן כתומותיו (ס' ה) "בעל קרכ" וכו' על בס ר' יהב כלם הדרויכס; מכלון נילא סהן בצת כתובותיו, לחק מות סטמו, כי חייזי ג' מ' מיל' יהב לנו ניגוד גד בס"ג, ובס' להגיד על סטמו, לר' יהב כלם הדרויכס ומל' הדרויכס, וכן נ' (ג) בס' גתומותיו (ס' נט).

(ד) בס' (ס' מז) ומלהמת פקנ'ו סכתי פה רק רחמי כתיס נן

הבקורת החל להרחף או בספחרד, ובראשם יצא ר' יהודה בן דוד הנקרא חזג, שהיה אחד מטלמידיו מנהם, והבר ארבעה ספרות יקרים, והחיה את עצמות לשון הקודש היבשות, וה' פקה את עינו לראות, מה שלא ראה לפניו רס"ג רаш המדרבונים (ה), וכאשר ראו החכמי בכל אחת ספרו על שרשי משה'ק, אמרו לא ראיינו מינך מערב דבר מובן חוץ מה הספר שהוא יותר טוב מכל טוב שבועלם (ו).

אמור כל התרדה שחרד דונש לכבוד רס"ג, והבר על ידו את רוח מגהץ מאד, ראה אחורי כן בעצמו שאכמנ שגנ רס"ג בפרטונו בכמה דברות, ויצא, כפי הגראה אחר מות הנשיא, וכבר באזנו רס"ג, וכחכ על פרטונו בקרתו עזה והרס ושבר את דבריו לקסיטים (ג), גם התהבר מר על רס"ג על שפירוש מלות אהות השן לפני דעתו נגד המורה ואמר תוללה לנו להזכיר דבר שיזובילנו להפר נקודה אתת מלשון הקודש (ד); עוד לא סביר גזע; גם קרל"כ"ע הוציא מות דוגמ לכתה כספה ספק נרכוס (ו, קי' כה ע"ג).

(ה) מין נקדמת כתין ל"ב פלטון.

(ג) בס (ז) נד ע"ג ווילוי קי' ספרו בכתה צואכל קרל"כ"ט כתחלת ספרו מהוינס,

(ב) וממו ספל תיבותו דונש על רס"ג, וכמבל רתקו תלמידיו מנהם מן כסימן קרלזון כתה, בס פה כסימן כס"ק: "ה'דיאס צלו כתס עכ", אבל כסימן כסמי: "ח'ג קז" וכו', ככליר סס מקודס (ז) ג').
(ד) בס (ז) ס' ט' ד'), אך קרל"כ"ע יוטה לתמיין כן כספלו שפת יהל' לגן על כס"ג, ולאילו מיידי תלמידים כסיס, והג' על זו (בס סי' ז') ווילוי: "והמל דזוט וללא לאס פנ' קוז" וכו', וכן ג' מל' מהוינס כספובל צואכלו כל כתחות מתחלפות זו זו.

ישרו בעינוי מה שידמה רס"ג שפת עבר לארכוי ולערבי, ואמר שאין לדמותו אונון זו לו, אלא בשעת הדחק אם לא נמצאה במליה הוחת עוד במקרא, ואמר שם בשירו לאמור:

וְלֹא חֲקָם אֶחָזִים בְּפַלְלָה
וְלֹא לְצִים קְשִׁיגָא קְאַלְקִיטָם
לְקַחְקָם אֵשֶׂר יְשֻׁקָּח דְּבָרִי
לֹא יְשֻׁקָּח בְּמִזְרָק דֵם גְּפָנִים (ה).

זה השגנות האלה על רס"ג כתוב דונש בקיצור נמרץ לפניו מקצת תלמידיו, והנחי פיוישן לנמחאה השניה, כי רצה להרחיב בחון העניות, כדי שייחנו מדבריו כל תלמידיו הריבים (ג), אבל לא הפיק וממו כי קדמו מהמות, ובשנת ד"א תש"ג בערך מטה דונש, והוא היה כבן שבעים שנה, ונפשו עליה המשמורת; אמנים רבות וגדלותו עשה בחיו לשפת עבר, ובויתר לשורי שפת קרש, במאה ששלק אותו מבמאנים, ואך למזהה שלחו ה' באדרין יין ריק ע"י המשקל יש בעית לאל ידנו להבחין את דבריהם, ולולא הוא נשארו לנו השירים היוקרים מדורות הקדומים סתוםיט וחותומיים, וממנגו התחלה תקופת חדשנה לשורי ישראל, ובכitem מגודולי האמשורדים הללו הייש בעקבותיו, ויצאו לעשות שירים

(ה) פין תיבותו דונש על רס"ג (ז) ס' קי' קי' וכט' כס' כס' פ"מ ימד וכ"ט ימד וכ"ט ימד וו' ; וולעתי כוותה דונש כסוף סיון וכעל מיחם, כמו צפחה סימן עליו מקודס: "עניכים היל וכתה". ואכן ג' פין כס' פמכל (ז) ג' קי' 1).

ש��ולם בדעתם ובשרון, ובראשם ר"ש בן גברול, ור' שנאל
הנגיד, ור' אבן בן שירה, ור' יצחק בן שאול וכדומה ה); ושם
זונש הוכיוו ברוב כבוד אחורי מותוו, כנראה מן השיר הילך,
שליח גבירול לר' שנאל הנגיד לאמר:

שמעאל! באת בנו לברט
ונפרך עלי בנו
וكلינו פאך אלין.
ואוקם הקבך המפ
ולו נש כי קפשנה
גערען לך אוננו ג.

שיורי קדר שעשה זונש הנודעים לנו והם: דודו יקאר,
דלה שובב, ומירות ליום השבת(ג), דבוק חתן בתרן, פיות

(ח) עיין בס' מלמד נינה (לד כת) ונס' פמעלי סעפודה (ח' ג')
וינטנו (דבוי כת' ז') ז' סה אמר בס' סה' ס' נגבורון (ד' ג') ז' ע' :
במנין סלחות וסמקל יהי גזירות בעקבות דונט, וכן של מועלך אלגומי
לכבוד ר' ז' מאיד, וסילב דרביהם לקה מין רצוי טרייס כל דונט,
כךתב ברכות תשבותיו על מנהם, עיין בס' פמי סלמה לדוקעס (לד
סה ס' כת).

(ב) עיין בס' נגבורון לד כת' ז' ונכוויס לכורי גיגאנט
באהל בס' בלטס אין גבירות (לד ט') סעדיין פא. חבל גניזות ותלאו
לל' ז' סמיג'.

(ג) מהוז ווטרי (לד קע'ח) נומאל פפירות עט פאי כזיליס טיגאל:
ללויז אין גברט' .

הולדות דונט

להתונה, דו הטר, שיר לברכה המתוון של התונה, ברבי יהוהה,
רשאות להונן (ה); והרבה שירים ממנו לא נתפרסמו בעולם ונשארו
סתומים ולא נקבעו בשמות (כ), גם תלמידיו מנהם מוכרים
בחשובות. הרוזים אחרים מן שיורי אשר אבוזו מאהנו ביטוי;
וכל הקדמוןיות כמו רשי', הראב' ע', רשב' ע' ובעלי התוספות,
מוכרים את דונש לשכחה, ור' יוסף קמחי שר בספריו הגלו שור
לכבודו (ג), והרים את שמו מادر.

(ה) סגול גרכי ייחיש נמול בס' פיליס ומירות (ס' ק'ג) ומתוך
פלוי צו דונט כלוי.

(ב) עיין תחומו (צער ג'). ז' ע': "ובויתם סתוםות ולך נקי"
במנות, כגון מנהס אין סלק ווונט אין גברט, וטומול האבן ותליין"
וכו, ואלה חייו נט בע פס נולט אין דוני ומינח, רק כוונתו צה'
נתפרסמו צוירוס על פין פלט, אך מילבד צוירוס יט צוירס לריעס,
כלו נתפרסמו מחותן חולצת ענייקס.

(ג) עיין בספלו הנgee (לד ס'ג).

הוספה

משפחה מנהם.

כבר יצא הח' פינסקער בפסחא לך נספחים (צד קס). להוציא מדרבי ابن ששת אמרו על תלמידיו מנהם בחשובותיו (צ"ח בז' הל): "ופ' בן מוכר בכרכור בעדרים, (צד בט) בן דוד בין העם הלווע (צד ח' ס' נ'), וליהודה בן דוד וכו' קראו הנוצרים (צד לב), וירחו מעדת הבווים והחוותם ונינו ורעו ארוויים; כי רמו ابن שית בוה, על ר' יהודה בן דוד אחד מה תלמידיו מנהם, שעיאן בין העם הלווע הנוצרים, באותו החלק מספרא ששיתה מושלחת שם, גם רמו עלי' בהמלטה; מוכר בכרכור בעדרים, רוזחה בו שאבוי המיר דתו, וזאת אמר קראו הנוצרים, והחוותם ונינו וכו', רמו ג'כ' לי' יהודה בן דוד הנובי" עכ"ל; אבל דברי פינסקער אלה אין להם כל יסוד, ולא ראה מה אמר דונש בחשובותיו על רס"ג (ס' מה), ולדרעתו מלה לעז פירושה כמו בערבי אש משחת נואף, וזאת הורה ג'כ' בונת ابن שית תלמידו, ובמלת נזירים השתמשו או, על אנשי האורבים על העיר; ועוד"ז אמר ابن שית להלן בשירו הנוצרי (ס' קלד) "ותם הנוצרים" שכונתו במו (וימתה ד' טה) נזירים באים, שעינינו אורבים על העיר, ולפי זה נראה שבחם

הוציא פינסקער לעו על ר' יהודה בן דוד, ואחתיו נישבו ריבת ובראשם ניגער, וכל דברי פינסקער נסדו על קורי עכבריש, אלט אס נשים עין בקרת על מה שאמרו תלמידיו מנהם בתשוכותם (צד מו) נראה כמה דברים שנעלו ממעין הוויקיט רבי עד היום, ועל תלמידיו מנהם בקיצור: "כמה לךبشرו בארון ציה וגוי, ושמע פרtron הפסוק (תהלים סג ב') כמה שאמר מנהך, דע כי ואת התפללה והתחנה דברה על לשון ישראל הנלחיצים ביד צרמו וכו', ויאמרו אליו נcame לך נשע בצעמא לטים וכו', ורמלה אומת הנבר וארצאות האויב כשבת בארץ ציה עב"ל; והנה על דבריהם האלה השיב להם אכן ששת בחשובותיו (צד לא) ברוב בעם ותמה לאמר: חמאתם חמאה גודלה, ואת חמאתכם תלות על מנהם מלמדכם, באמרכם שמע פרtron המומר על עניינט, מנהם [אמר] המומר הזה נאמר על אנשי גלות ישראל וכו', כל אלה הדברים דברי הבעל וכו', ותעשה מוכר גליו וגוי, משל ויהודה, ומומר שעבר על דוד מלך ישראל, כי הוא אמרו לעתיד על גלות יהודיה התבוננו בנימ סכלים, כי ראש המומר, מזמור לדוד בחיוותו במדבר יהודה, והדבר הוא ארץ ציה, ולא משל לאארץ האויב, כאשר אמרתם בעצת נין עשו הפטור, כאשר פטור אבותיהם חמאות הגלים הגורמים, כי במשל הם אמרוים, ובפחרון ההוא התירוי אכילת החזירין, ואכילה ושתיה ביום הקפירות, ומתרללים לא מהזרין, וערללים לא גורדים, וידחו מעדת חברוים, וחתומות גינויו ורמי אורות עכ"ד; ובמקום והחותם צ"ל לדערין: ואחותם, זכל אליש אשר עינו בראשו יראה, כי בוגת אבן שית בחמלות: כאשר אמרתם בעצת נין עשו הפטור, רק על מנהם, יعن הו פטור לתלמידיו המומר הזה, בפרק משל על לעתיד, ורק על

רבי דונש בן לברט

יאש מנחם שפרק אבן ששית בו וקלון, ומאות אמר ג"כ מקודם
(צד ית) ואתא תפצת להזיריקן בחומשיים מן המאותם, על פי
בן התיחסים, ופי בן מוכך בדורותם בעדרשים וכונתו כי בן
התיחסים הוא בן קפרון בנדע, ופי בן מוכך בדורותם בעדרשים,
הוא מנחם בעצמו, כי הוא היה לעזר לתלמידיו בן קפרון אשר
להצידיקין, וכמו שאמר עליו: בעצמת נן עשו הפורר; וכן אמר
עללו אבן ששת בשירו (צד טו סי' קמד) ואת רבי רבי רב וכו',
ויתר כל נון נחת וווער מנהח, וגס כל מצחחת קיזובי תמייסים,
ב' אבוי זקנ' של מנהם וקרובוי יצאו להרבנות רעה; ובמלת
נון השתמשו הקרטינום על נבד ובן נבד (ענין אגוזות שידל
צד חורפ"ב), ומטעעם זה בגין מה שיצא אבן ששת בראש שרדו
זהו לא להגדר על דונש רבו לאמר: אהוו היושרים וכו',
זמושכים התשוניים וכו', ואבותה עס בענין דזין לא מכורים (צד
די סי' יי"ד) כי בזה יורה חייל אל לב מנהח, גם גראות
בעט אוור ליד זיל בטה ענייניט.

שתה דבר.

השירים הנsegבים האלה, שרר דונש בן לברט לפניו
השע מאות שנה, לרפסו בפעם הראשונה בלונדון בשנת תרי"א,
ע"י (הה) פולפאוסקי בראש הספר תשוכות דונש, בלי נקודות,
הערות ותקנים ובטעות בשיר אחד, ע' שפה מהם טעם וויה
השיר, והריבת הורות מהם נשארו בלתי מובנים כלל; ואחריו
הדריס הח' גראטן בשנת תרכ"ב בספרו לקט שוישנים, את
השיר הראשון שרר דונש לכבוד חפדי ע"פ כ"י שד"ל,
אבל גם בו יש שגיאות רבות, ודרבי דונש נשארו טהומות
וחהומות במקורות; ותנה קנא קנאתי לכבוד ספרות ישראל,
ויצאתי בעית ע"פ בקשת בעלי "ההייאקף", לתunken את נסחת
השירים האלה ולנקד אותם כהונן, גם לתהפיין אוור על דבריהם
בחרפאה מקומות; ולכבי נכון ובטוח שככל איש אהוב עמו
ושפטו, פועל יורי ירצה, והיה זה שכבי,
אדפסא, ב'ה תשרי תרכ"ד.

המערין.

השיר הראשון

ש' ש' ר

doneh lebbod hanisia ha'spardi bin yitzhak abn shperot.

א.

דעת לבי קבוקה
ובצורה יונפה,
בעיר בימי ערךה,
שבעה חמוץרים (ה).

ב.

וtheadך בקשי
andal תקופה עקש,
עבירות לא תחש
כלבות חמוץרים (ו).

ג.

הבה תפיד בזניהם
קשותות מקרים,
ארופות ובחנות,
בעיר חמוץרים.

(ה) כלורי המוכות חתס פה לה פנו: דוכט, אסיל סוק וכן ג'טיל סטיל האנגלי מהרו, סול ע"מ יעד וזה גמפות.

(ו) כלכת אלט (שמות ג' כ') יפלס דוכט כמו לפנה אל, שיין צפת יתר לסלולק"ע (ס"י קמ), וכונתו כלע ע"ד סולמו חול' (החותם פ"כ מפנס יהוד): סוי זסיל גנטלמן כלע תלא, ודוכט מאככו אל גנו, יממו

ג.

ומאכל פְּשָׁמֶנִים
ויקני פְּעַבְרִים
בצלי גְּמַעַי גְּנִים
קִסְּקִים בְּגִתְרִים .

ה.

לְפִרְאָה גְּתָפְרִים
בְּקָפְלִים וּמְגַנְּרִים
קְרָמָן וּשְׁגָדִים
גְּנִיטִים וּפְקָרִים

ט.

וְלֹא בְּמֵי מְהֻזָּה
וְשְׂדָה אֶם שְׂדוֹת
קְקַפְּרוֹת קְדוֹת
קְקֻעה אֶם מְקוּרִים .^๖

כמלך מלוכס, כמו יין פְּצָוָת כעומד על טמלווי, רק שמה סיין כתוב
כמלך קטעה מעט מעט בכל פעם נלככ ולא הلتכת ספְּנָס; וגס פס
וילכו לוגס אל לנו, וירמות לדגליינו על מינחס כי כל מיננס חוץ וכומן
טעלר, לגסוף ולגדול כל כארתיס סגמיהויס ככתצי טקדם, הכל נחוך
אל נחוך לא מתכס ומון להילן.
^๖ טדים וסודות (קְסָלָת 'ח') ווילך' כפכף כארתיס יהמג' ופיקטו

ג.

גְּנָה סִי, פְּקִיד עַי
וּמְפָאָות גְּנָעָר,
פְּגִינָן אַפְּ שְׂזִיעָר
לְרָחוֹת גְּבָשָׁרִים

ה.

וְאַל פְּחָאָר פְּקָר
זְפוּן אַרְוָך גְּשָׁבָר
גְּוִירָתו לא גְּמָר
פְּשָׁעָקָט פְּשָׁמְרִים .

ו.

שְׁמָחוֹן בְּנָסֶב
גְּבָסָות הַקְּהָב
וְלִלְאוֹת לוֹ לְהָב
גְּכָבָסָות פְּקִיעִים .

פטון קד מל מינחס, סלה שמע לדרכי סמוליס וסס חכמי סמאנס,
כס"ג' ור' זנ' קרייס, ווין לאבן.
(ה) חות טופל, כמו (מ"ב 'ו' יוז) צוועל בשער, וכונתו כי כל טו
כמו צומר נזוף ונמס.
(ט) כבקט כבמליס, סולן פ"ד גלחות (בלדייס מה 'ט') בזקן מוחב
וואו, וכונת דוגס נצעית כוס ורצען (לעמל: לא תחמוד נבעות יין טוב

י.ג.

תְּלֵא וְהַסְּפִיל
לְשָׁמֶת וְעַל
וְשִׁכְנָתוֹ אֲבָל
וְסִמְתָּחוֹ קָרִים

י.ד.

וְרַאשׁוֹ בְּקֻנְחָה
וְסִפְמָוֹ לְאַתָּה
וְשִׁיחַ וְזַנְחָה
וְשִׁיאָן וְשְׁבָרִים (ה).

י.ה.

וְלֹבֶן אֶל הַתְּבָעָה
אַשְׁר מַזְקָר יְפָרָע

וְתֵ' וְמַל כִּית יְגָג, כִּי כַתְנוּ פְּקָדָה בְּנָמְלָאָה לִין יְבָן, יְמָלָה כָּס
צְמָה לְתַעֲנוֹגָה נֵי הַלְּס, צְרוֹעָה עֲגָדָה וְתַמָּה; וּמְטָעָס וְסַחְמָלָה
מִיד: סָהָה וְסַתְּבָנָה וְוּוָה, שְׁעִיטָה תַעֲנוֹגָה גַּמְמָה סָס כְּקָה לְתַחַת מְלָחָמָה
וְלָמָה יְמָרָה, וְסָהָה נְצָבָה כַּעַת מְלָלָתוֹ!
(ה) לְהַקְרָאָה בְּסָמָמָה, מְלֹבֶן מִוְתָה וְנַתָּה; וְסִפְמָוֹ לְנַמָּה, מְלֹבֶן יְגָג
וְנַתָּה, וְגַמְלַיְתָה זְלָתָה סְתִמְמָהוֹ הַחֲרִיוֹם סְמָכוֹלָהִים הַגְּזָלוֹס, וּבְלַבָּסָה
בְּנִירָוֹן (שִׁין טַוִּי בְּלָמָה לְזַקְעָפָה נֵד ב') וְלִ' יְסָודָה קָלָוי (שִׁין כְּבָי'
בְּלַעַלְעָלָה קָד סָבָה) וּפְלָוָס; וְסִיחַ עַנְןָ קִיסָה (חִוְג ט' כ') הַסְּכָמָה בְּיָמָי.

וְגַלְוָהָה גְּנַפְלָה
וּמְקָהָה וְתַעַלָה,
עַלְיָהוֹן הַאֲלָוָה
בְּאַלְוָהָה קְנִירִה (ה).

י.א.

קְבָלָעָה עַלְמָה
וְאַזְן לְקָטָפָה
לְבָרָוָנוֹת
בְּמָסָס מְאוֹרָהָם.

י.ב.

לְהַצְעִין גְּנָבָה
שְׁחָרִים וְלְבָנִים
עַזְעִיטָה בְּשָׂבָטָה
בְּרָאָשָׁי קָאָקִירָה.

(ט) כָּסְגָּמָנִים בְּסָהָה כְּלִי לְגָנָן; וְלָבָס, מְגָנָן מַזְבָּחָה וְרַכְלָתָה (תְּכָלָת מַחְטָה מַזְבָּחָה וְסָס כְּלִי מְוִיָּה תַעֲנוֹגָה).
(ט) וְסִמְתָּחוֹת לְפָרָעָה וְמַעֲלָה מְלָאָה, יְסָה שְׁזָה כְּתָה
וְגַלְוָהָה, כְּשָׁמָמָה (סְמָמָתָה ה' ט' צ' נְגָתָה טַבָּת, וְסִיחַ שְׁלָמָה שְׁזָה שְׁזָה מְעִיטָה); חִוְגָתָה טִיעָרָה, כְּשָׁמָמָה (א' ב' ט' כ') הַלְּלָתָה מְגָתָה יְסָה סָבָה;

(ט) סְפִירָה טְלוּבָה וְחִילָגָה. (כ) סְהָלָה לְסָבָה כְּלִי רְגָלָה, וְסִיחַ דָּמָה לְבָנָה מַן

גְּשָׁוֹת, סְבִּיאָר
לְחוּזָה בְּפִילִים (ט).

י.ט.

קְשָׁוֹרִים נְשָׁקְלִים
תְּרַשִּׁים נְסָפְלִים (ט),
קְמַבְטָא גְּגַלְלִים
וְקִיקִים גְּתַקְרִים.

כ.

וְשִׁים שֵׁיר וְתַחֲלָה
לְסֶשֶׁר רָאשׁ פֶּלֶח
אֲשֶׁר קָלֵל קָלָה
גְּדוּנוּ תְּמִינִים (ט).

כ.א.

פָּאָר וְהַזְּדָחָב
וְלֹשֶׁע אֶל לְבָשׁ

- (ט) ע"ז כתובות (תהלים טו יג) יכול דוח מגדיש.
 (ט) נסגולס, כמו (זכריה י' ו') גם סגולה, חלמץ פילם בענין
 ספרקון, דוגר שטרוב גולד מלך פינין; נסגולס, נזון גולד, וכונתו
 צפ"י טמבליך בגודל ומזה לא צוויס, והעת חמל חנן צפת על דונט כטו
 (ט) כ"ג (ט) וטס צוירות גודלות קוזנות.
 (ט) וזהו מהרו ג"כ תלמידיו מנהת חמורי כן נציג תכלת למסדר,

ט

וְהַרְחָות יְרֻע
וְסִפְוֹת לוֹ פָּלוּם (ט).

ט.ו.

בְּמַנְעָן אֶל תְּחִנָּה
וְרַבְמָן אֶל תְּבִנָּה
בְּלַל פָּה, וְבְכָהָר
פְּקַפְתָּן פְּקַדְרִים (ט).

י.ג.

וְחוֹתָר בִּירָא
גְּקָגָא בְּמַרְבָּה
פְּעִירָה קְבּוֹנָא
בְּעַגְלָן מִשְׁנִים.

י.ה.

וְהַרְחָה סְבִּיאָר
לְבָבָות, סְבִּיאָר

- (ט) ע"ז מלות כתובות (הצפ' ח' ו') כי רות זכרו; סופתא יקלה;
 כונתו מי צויען כוותה יפהו ורכשו לו סופות.
 (ט) ע"ז כתובות (חו"ג כט טו) קמעו ולע טה (חס נז כט) וגפֿן
 לנוֹס וידיכוֹן; והומר פס עוד ספֿנס במלען אל תחתל, חמי סומל
 רות תחלהו פְּקַדָּס, לילות חד אל נז מינהש. יין מלוכו שׂו' וטיס
 וטולס.

בנה.

**בכמ' חכמוֹתיו
וְקַעֲזָן עַרְמוֹתיו
וּרְבָּה תִּחְלֹתיו
בִּמְלָקֶטֶן.**

בג

לְאַפִּים יָרֹאוּ
וְעַמִּים יָרֹאוּ,
לְפָהָן יָרֹאוּ
בֶּנְשָׁם גָּבוֹרים (ט)

12

וְכֹל פָּלָה עַ
וּמִפְקָדוֹ נִבְרָ
אֲגָלְיוֹ לְסִפְרָ
כִּשְׁבִּים אֲשֶׁר

ב

מישיבי הפעם

היה כסיל, ולסתו חומו בצעירותו, והוא זקינוו צל המושב הוה סיטה טמא טופס, ומלאכה היה על הנשים, ומיין גד"י נגרה עתן תלך כי' צל תהי'.
ה) מרכז פרתס ממנה יוציא ויחללו גנרטס בגבוריים.

דרכו דונש כי לברת

וְלֹא־רִים בְּבָשָׂר
עַמְּנִירָה מִתְּגָזִים (ז).

100

וְהַקְבִּיחַ פָּנָגֶר
פְּשִׁינָת וְשִׁמְיָר
וְהַבְּלִיל בְּנוֹ בְּרַכְיָה
וְשְׁלִימָם יְבִרְכֵרִים

12

גָּבֵר גָּבֵר כָּל
הַכְּבוֹד כְּבָדָה
וְפָרוֹעַן פָּרָעָה
לְזִים הַמֶּלֶךְ אֲרָם

ג

וּמְשֻׁךְ הַשְׁׂטָחָה
וְגַדְתָּה טוֹטָה,
אֲשֶׁר קִיְתָה עֲוֵנָה
מַלְוְכָה בְּגַבְרִים (ז)

הו' ב' כטבנין נסאצין (ז' י' י' כ').

ח) ואוליס כוכב, סכוּגָן מִן קְוַיִּס כָּכָבָרֶה אֲמְלָחִים

כ) כונתו כי סכין נבניא שתסמל עתה לא חנוך, יתמה דוד

ג) ברכות תחכמוני ובספטי תלוקות, מכך פבדין אם היה שום

לְבָ.

לְרֹקִים הוּא קָבֵר
גַּעַל פִּזְעָם עֲגֵב
וּבְנִמְתָּה דָּבֵר
בְּשָׁקֶתֶת בְּשָׁעָרִים

לְבָ.

זְהֹוא לְאַפְּרִינְזִיט
בְּמוֹ אֶבֶן לְקָנוֹיִם
וְפָרִי בְּגָנוֹנִים
דָּעֵרְבִּי חָשְׁרִים.

לְבָ.

כִּיחַבְּ בְּקָתְפִים
וְשָׂתְמַם יְלָשִׁים,
בְּתָהָרְפִים פְּנִישִׁים
בְּקָרְבִּים פְּקָטִים.

לְהָ.

וְלְבָנִי הַתּוֹרָה
וְשִׁזְמָה גַּם אָרוֹה
וְהַנְּזָהָר אֶל סְמִרְאָה
וְשִׁלְחָה בְּקָרְבִּים (ה).

(ה) בְּכָךְ יָסַה שָׁמָמִים נְגַכְּגָג, תְּמֻונָה הַת יְבִיכָת סְולִי צְבָב

וּבְקָנִיקָם בְּעֵם
בְּלֹאָן פְּלִירִים 6

כְּמָ.

בְּעוֹ מְלָפֵן, בְּלָטָם
בְּטָעָם הַפְּלִילָם
וּלְשָׁאָל הַשְּׁפָלָם
בְּגָקִים נְפָרִים.

לְ.

בְּקָנִיקָה וּבְמָעָרָב
שְׁמוֹ גָּדוֹל וְרָב
וּבָוֹת עָשָׂו וְצָרָב
וְחַקְדָּה נְרָגָרִים.

לְאָ.

לְגָמוֹן טֻוב דָוָשׁ
וּקְמָלָם גּוֹנָשׁ
וּשְׁזֹבֵר בָּעַ חֹנוֹשׁ
וּגְנוּר פְּחָגָנִים 5.

(ה) מִתְּכִי כְּטָעֵס הַסְּדִילְלָהְלָעָטָעָן, וּכְסָלְדִילִיס הַסִּיעִיס וְהַדִּילִי
סְלִילָן, סְלוֹלוֹ נָגֵד חַפְלָה גַּעֲבָרָה וְעַמְסָם וְפָנִיסָס דָעַס, וְלֹא גַּמְתָּה נָלָס
כְּלָשָׁן, אַכְלָס כְּטָעֵת מָלוֹס וְתַחַמְתָּה וְעַמְתָּה סְפִילָס הַלְּהָס, גַּלְגָּס
כִּיקִיס וְמַסְסִיס.
(ג) פְּגָנוֹת סְתִּפְלָהָי יְגָנוֹ וְלָלָה מוֹסִיָּה לְגָנוֹ וְלָלָה בְּטָלָלָה.

לו.

להוֹרְקָם חֲקִים
בְּגַפְתּו גְּמַדְקִים
אֲרַזִּים צְדִיקִים
גְּדוּרִים וְיִשְׁרָם

לו.

וּבְרָאֹתִי חָצְרוֹ
בְּנֵת אֶלְךָ, וּבְפַחַד
אֲנִי דָּגָשׂ עֲבָדָה
אֲגַיָּה בְּלָסְפּוּרִים.

לה.

בְּשִׁבְעָתוֹ פְּקֻדָּה
שְׁלִי פָּזָרְמָרְפָּר
לְכָל אֲפָרִי שְׁפָר
בְּקָלְמָן אַפְּרָרִים (ה).

לו.

בראשו שעריו לו
בקומחת פְּהַלְלָה
בחַקְחוֹ וְבַקְדָּלָה
אלְלוּ בְּלָשְׁרִים (ה).

לו.

וְהַוָּא בְּחָרְבָּה
וְהַבְּקָנָם פְּצָנָה
וְהַפְּרָרִים וְכָרָה
בְּלָנוּ בְּלָשְׁרִים

לו.

וְאַתְּרִיוּ כֵּה שְׁבִי
אֲשֶׁר עַפְתָּה נְשִׁיר,

(ג), הַכֵּל הַזֶּה יִסְתֹּוּ דָוָמָה תְּהִלָּה דְבָרָה, וְפִרְטָה לְפִי
כִּנְבָּיו חַסְדָּיו הַכֵּל הַלְוִי בְּלָהָם כְּבָרִים סְהָלָה, וְהַתָּוֹסָה לְפָלוֹס
(ה) כְּרָלָה סְפָדוֹ תְּכוֹנוֹת עַל מִנְחָה בְּקָרְבָּה דָוָמָה תְּהִלָּה
חַסְדָּיו, בְּעַבוֹד חַסְדָּוּ וְגַלְלָה עַל בְּלָהָם סְהָלָן.
(ג) כְּנִיתָה כֵּי גִּנְזָרָה חַסְדָּיו סְתָן גַּד סְפָדוֹ, וְסְתָן יִבְשָׁסְפָּתָה
דְּרַבְיוֹ טַ"י בְּקָרְבָּה בָּלָה, וְסְתָן חַסְדָּיו יִקְסָס חַתְמָתוֹ הַתָּפְרָנוֹ וְיִזְבְּחָקָק, וְעַזְזָבָה וְיִזְבְּחָקָק, וְעַזְזָבָה וְיִזְבְּחָקָק.

יב' רס"ג, וכשאות סְדָלִים טַפָּה גַּבְהָלָן כ' גד"י (מל' ס' י"ד תְּהִלָּה).
(ה) וְכֵן הַמֶּלֶךְ דָוָמָה תְּהִלָּה וְגַד מִמְחָס נְסָקָתָמוֹ בְּסָעָל.
וְאַף כֵּי וְהַמֶּלֶךְ סְפָל, מִפְרָחָמְלָי סְפָר, הַרְחֵב לְמִלְמָד פְּיו תְּכָמָות; וְמִכְמָן נְכָהָה הַרְחֵב טַפָּה זְדָל', וְלִלְכָדָלָס עַקְבָּתָו, הַגְּדוּרָתָה לְכָלָי דָוָמָה צְבָיו: לְדוֹרָס תְּחִמָּות וּכ' , סְוָכָס וְהַולָּס עַל
מִמְחָס.. וְכֵן תְּתַת לְפָמוֹ תְּכָלָה וְכֵנוֹד; עַזְזָבָה וְסְפָלוֹ בִּתְּסָלָג (גד)

לפתח ולמִישֵּׁר
הרבִּי נְבָשָׂרִים 6.

(ה) ע"ז סכתות (יבעיס כט כז) יפתח ויזגד הדרטנו, וכנות דוגם כי נמיינו האמי יתנו נסיך ונתקין את דרכיו, ולארכחות ה'ת נדקתו נס נוהת.

השיר השני

אל

כעמי פקרא שהשיב דונש בן לברת למחם בו סרוק
וסודיו רווי בחרוון,

٤٤

לדורות החקמות

קענות. ומוניות
ונער בתוכנות
ונשים יתירות (ה)

.٥

קנוקן פון פריך
טאייטי סטרוק
ויהאי סטרוק
בלבזות בזירות (ה).

- (ה) לדרכם החקמות וכו' סול' דס"א, וויתר דינם סיטה נסלהות
עמך להבדלו, כלום חמס ימך כוות המה גוד מיחס, יין בעלה לה
ולכו מולל גמלולים וטוויס מ
(ב) אממת פגנון כי צוועץ לי כמת פון: חייטי סטרוק וכו', כמו
כפי צית היזה למדלא (ה נס), ולמי יתנו קמיין מהלך התנות נספרי

אֲשֶׁר סְגִיב אַפָּן
 נָאֵת סְדֹוד חִשְׁבָּן
 רְשָׁאֵל טָבָב צְפָנָה
 עַלְלָה בָּל פְּמוּרִים

ג.

לטוגדות רס"ג (ז"ח ס); ולדעת רצ"ל מינא דוגב פה קות מתה נזהר
 לפלאג זביג כללו פה מלכו ותניתו והוין, כלומר בסוג חביב לו
 ומושל כלוח סוג כלו זין כלו, לך פוי הסבוזו ופה מית לבען וככל
 וויה אלמי לבון נקסה עכ"ד; אבל דוגב הל' נכס כלל, כי כלור פס
 פס"ק תניית כס"י רביס (ז"ו, כמ"ז (ד"ס ב' ג"ה ט') לת סחניות. ע"כ
 פטור דוגב לאבויו למאדר פטור פס' מאגוז גלבון ונבר; מילאש סוו"ל
 פטולת חיטוי ורביס פס פיו"ד סחוי (ב' ג' ג') וכחתהך רק להעדרת
 פמללה, וכן אוול דוגב מהטאונו על רס"ג (ס' יב') גאנטו קו"ל
 יתרה זיון כי כאו מלעדי מופט; וטוגת דוגב קן: לדורך סחניות
 בסוג רס"ג וכו', פיס אונחט חיטוי האזוק וחוק סוקון הל' גבו, והוא
 יוסק חיטוי נלבות לאי יברגן חמוץ; נלבות פלורס, קן ג"ל, ולי
 סייגויס, וଘרתו פטע יבוק נגנון כל פטוליס, וכן אוול האן צבת טל
 דוגב רפונ: גאנטו טיסליס פירבלן קריס, מיסס סמוליס ומיסס פלוליס,
 פיען כס' סחניות (צטטן (ז' ד' ס' יוד); ובד"ל טעס קהאר כ'ס'
 כית סהאר (ז' ה') סביגי כוֹס כל דוגב סוג ביז יאטעלן, אבל סוג
 כל ביז יאטעלן.

ה.

רְשָׁת פָּקָר אַגְּרוֹן
 בְּבָעֵת וּבְבָשְׂרוֹן
 פָּקָר פָּקָרְוֹן
 בְּפָלִים בְּכָחִירִים ٦.

ו.

וְבָקָק בְּעֵחוֹת
 גְּמוּצָה וּקְתוּחוֹת
 פְּשָׁשָׁב בְּם רֻחוֹן
 לְגִוְפוֹת וּפְגִוְרוֹם

ז.

(עפ"ן) בְּקָקָצִים
 נְקָדוֹת לְקָקָצִים

(ז) נגמרו פס נגמ' דוגב קות דעטו, כי מיס קהאר עד פס' גאנטו.
 פל רס"ג, יישן רק סוג חמל סוף פאניגלו הילגון, וואספער בל' מנטה
 נקלעה נמס מהתכתה, וטהר פס על סוף פאניגלו חתיכו רס"ג גראעת
 ובלרין, וסוע ממס ספק ממס קהאר מוקודס על מהתכתה מנטה,
 בזווית מפל לכל הימני צבאל.

לְקַבֵּעַ גִּנְקָבִים
וּלְגַזּוֹר גִּנְגָּרוֹבִים.

ג

וְלִשְׁמֹנְתֶּם מְנֻקָּבָה
לְפִנֵּיכֶם אֲנָגָבָם
וּבְתִבְוֹנָה בְּגַדְבָּט
כְּבָסְפָּרוֹן קְשָׂרִים ⑥.

ה

וּבָאָר פָּה אַעֲמָדָי
אָסְקוֹדָן וְיַלְבָרָמָי
וְמַבּוֹן מִתְּכַן פַּי
כְּמוֹנָה בְּאַדְרִים ⑦.

ט.

וְרָאִים בְּתָנוֹקִים
כְּפִינְקָסְמָמָה קָכוֹם,
כְּמַלְוָהָם כְּתָקָקִים
כְּנַחֲוָה כְּקָצָרִים ⑧.

ו

וְפָעָמִי בְּתָרְבָּה
כְּקָזָל בְּגָלִים קְרָא
וְתִוְשָׁחָה חָוָה
כְּפָקִים נְמַדְרִים ⑨.

יא.

וְיַסְרָה מְזֻקְדָּה
עַלְיוֹן כְּלָאָהוֹת

⑩) בְּיוֹסּוֹת, כְּנַטוּ פָּלָן תְּוֹתִיות גְּהָוָה.

כ) וְסֹוֹתָם מִמְּזָבְּחָה מִסְּפָּךְ מִשְׁמָרָה זְוַבָּת מִיד כְּבָדוֹן וְה (ס"י ט)
פָּלָן מִנְחָת לְמִזְבֵּחַ: "סְכִימָה שְׁתָתָן לְמִזְבֵּחַ פְּלִוּלָס" (ק"י ה) "שְׁתָתָן מִמְּרָאִים"
(ס"י פט) "וְיַכְלֵל פְּתָחוֹת וְגַעֲדִים".

ה) כְּגַתְוָן עַל סְפָר וְהַלָּה שְׁמוֹת שְׁחַנָּה רְסָ"ג עַל שְׁלֵשִׁי גְּבוּן פְּקַדְתָּן
שְׁיוֹן נְסָפְרִי לְתִולְלוֹת רְסָ"ג (טז יז).

ט) כְּגַתְוָן יְיָ רְסָ"ג דְּנֵל נְסָפְרִי שְׁלֵגְדוֹן גָּס עַל זְכַר סְטָעָמִים,
וְלְלִגְמָדִים סְוִים לְחַד מִן סִימָנִי סְטָעָמִים, וְסָוִסָּה מִה מִסְסָ מַזְזִיס,
לְהַקְרָבָה מִמְּזָבְּחָה מִלְבָד כְּמַתְבָּלָתוֹן חֲזִוּתָן קְטָעָמִים.

ו.

ולבן לו, אע
שלומ לו כלוי
ושבוי ופושל
קיים הלאחים.

ו.

בקחו ומקדר
כמו הפל יזר
בלב סקמי פדר
לוזן החורים.

ו.

אלו תרבות
רבבי קומת

(ג) מוסכים כתובות; וכן גמר דוגמ כתובות נזכרת למל,

וון סדין עלייט זעל קורות נסוכות לוב לת עיתו.
(ה) בחרו ומופרד, כונתו כבוד ומלאה נמנת, פין נס' כ' (ד'
נדוקטס (ד' נס', טעלס מ') וזה גמר דוגמ על פלאו, וע' נס' פל
מנת ליגל הות בינו ומכלו מתנש גזולס

ונם גלה טודזה
פאלאים ומקרים.

ו.

אשר באמת יהה
ונם יתק לבני
תבבוי פגדי
וילא עתק בליט.

ו.

נעקב שב חזחות
בגילות ועתחות
לבען פעחות
ונון לא נקריות.

(ג) רס"ג דבר פבשו האכל גס על דבר מלן ומוכר סמוך צהוב
סקדק וגה סודות, אך מינחס חמלהו לו דבר נס מהומה.

(ד) כאותו כי במאט סיב על מינחס לזרות רס"ג, וגס יתק ייז
ביהר סחמי פאלים, ול"ז, קרין, וכונו לחמים לעב
ועליסס פה, להרוו.

(ה) למן כתותות, ע"ד כתות (תעלס ס' ח') חמת תפחת כתות,
אליגטו פה כתותות כל תחפוץ גמת, וע' יונתי לוטים הות, ובל

בְּשֵׁל הַבָּיָא שֶׁתָּה
בְּלֹבֶת קְנִזּוּם וּ

י.ה.

וְהַפְּרִת בִּירָאת
וְאָמַר אֶל רָאָה
שִׁשְׁתָּה הַתְּחִזָּאת
לְלָאוֹת בְּנִישָׁנוּם.

י.ח.

וְחַאֲלָל לֹא וְחַבְעָ
בְּאֶחָם בַּי גַּרְעָ
וְלֹא בְּטוֹב גַּרְעָ
שְׁעִירָם מִבְּקָרִים ? (ג) .

י.ט.

וְלֹא בְּיוֹ יִקְרָא
בְּפִתְרוֹנוֹ פְּנָה
וְאָסְרָ פְּנָה
וְגַנְקִיר נְאָסְרִים (ה) .

ב.

עַל יְהָה כְּפָרֶץ
לְלָלוֹת וְלְלָעָז,
קְשַׁבּוֹר בַּעַד אָרֶץ
וְגַנְעָוָת קְהָרִים .

כ.א.

וְהַמְלִיה חַטְפָה
וְחַטָּא נִיב אַשְׁפָּר

(ה) וכשה אמר הויב גותם ת谐וטו על מיחט (ה' ח') אהר לו גות כרעיש
(ו' ג' ה' יט כ'), אהר לו גות מוחה (ס' ס' כ'), וכפתuron סוס מסקלה מת
טהראג, וסתלה סחטוג .

(ה) פ"ד כתוב (מצל' ט' ט') "טֻבָּה תְּלִחְתָּה מְגַלָּס" וגו', אך כתבת
תוכחתו ייכל לו כקלתו כל'ז, יعن' סכין מוחס רע וקלקל לגוי
ס' ה'ס, וכן ה'מ' בסקדמתו לת谐וטו : "וְלוֹתָה גַּם לְהִתְיִצְרָבָת מְכַי
סְפָלָד יַלְכוּ תְּסָסָו" וכו' .

(ג) ס' ה'ד רע ה'ס ג' י'תְהַבֵּג, ו'מ' ז'ס'ס' לו' ל'ג', כתוב
ז'ג'ר ב'ש'יו ז'יס .

כג

ונם פָּנָקֶךָ זעַמְוֹ
 גָּרְגָּנוֹ גָּמָם קָבְרוֹ
 בְּאֵת תְּרָחָ אֲפָנוֹ
 בְּנֵרְנוֹן נִקְבְּרוֹם (ט)

כח.

וְזַעַמְךָ הוּא גְּסִים
 בְּנֵרְנוֹן כּוֹם עַסְפִּים,
 אֲשֶׁר יְסַפֵּךְ הַשְׂיוּשִׁים
 וְהָוָא עִם הַאֲסִירִים.

כח.

שְׁוִתָּה קְשָׁשָׁ שְׁבָר
 וְהַתָּאַל חַטָּ אָבָר

- (ט) בְּנֵרְנוֹן נִדְבָּרִים .. כָּנוֹתוֹ יְיִלּוֹס כְּפָסוֹ לָהּ נְכוֹנְדָלָךְ לְקָטָלָךְ
 לְתָמָמִי כְּבָל (דִּילָל ב' יב) .
- (ט) וְוּמָעָף מִתְּרָגָס נִסִּים, וְוּסְפָּה בְּתַת שִׁמְךָ כְּבִית סְהֻסּוּרִיס רְלָסָהָת
 פְּנֵי כָּל קְמָרָקִיס וּמְפָסִיס, וְנִקְנָן בְּמִתְּסָה וּמִסְתָּס כְּלָבוֹ וּפְתָחָלָה לְלָטוֹן.

וְשִׁיחָה פְּלַתָּה, הַפְּרַד
 קְלָלָקְתָּם בְּדָקְרָרִים (ט).

כג.

בְּבָס יְקָצֵף תְּרַבְּשָׁ
 בְּבָבִית, בַּי לָא דְּבָא
 פְּנֵי קָבָס, אַפְּנִישׁ
 נְבָזָקִים בְּשָׁעָרִים .

(ט) מינחס כתוב נְלָמָך מִתְּפִיחָתוֹ פִּי קְרָתָות סְמָלָס סָס : טה סָפֶר
 ט מְלָקָך ; וְעַל וְסִיס הַמְּלָאָךְ דָּוָמָךְ מִתְּבָבָותָו (ט' כו) פִּי יְסִיס כְּיָס
 מִבְּרָתִים טִיְּת וּדְלִית, וּלְטִיְּת (וּסְבָע ט' ד'), סְזָהָמָנוֹן (דִּילָל ב'
 ט') ; הַכְּלָפָה נְלָמָך דָּוָמָךְ תְּלָמִידִי מִנְחָה כְּלָמִי לְדָבָר גָּסָס כָּסָג
 זְקוּנוֹ לְבָרְכָה סְטִיְּת וּסְדִילָת כְּמִבְּרָתִים כְּסָפָרוֹ סְלָגָן, עַיִן פְּרוּנָה
 תְּמ' (ט' מ') .

(ט) גָּמָס וּקְזָבָגָי (דִּילָל ב' ב') לְדָבָת מִנְחָה בְּרָכָה סְמָלָס כָּל
 גָּסָס, וּמְגַיְּנוֹ פְּלָאָס, הַכְּלָפָה לְדָבָת דָּוָמָךְ בְּרָכָה נִסְסָתָה מְמוֹבָה, וּמְנִיאָה
 גְּפָנָלָה וּזְעָפָה, פִּי כָּן מִתְּוָרָגָס וְסָס וּוּפָס (כְּרָתָות מ' 1') וְסִיס הַיְּזָעָן
 כְּסִיסָן ; וְהַחְסָפִיכָה כָּן סָוִה לְס' ג', כְּלָבָד גְּלָמָה צְפִילָוֹת עַל דִּילָל
 פְּמִוּסָה הָלוֹן .

ב.ה.

טדור הוּא עין גראַז
 קהונָה פְּקוֹר נְקֻפָּה,
 אֲשֶׁר בּוֹ גְּתָאָה
 קְנַתָּם, סְפָרִים

כ.מ.

קְקוֹל, כֵּי בְּקָהָת
 בְּקָרְנוֹת נְקָרָת
 בְּחָזָה נְבָאָת
 בְּקָאָת בְּגָעָלִים.

ל.

וְקַרְבָּן קְדוֹדִים
 בְּסָרוֹת וּבְרוֹדִים
 וּבְפְּבָדִידִים
 בְּבָבְבָבִים ⑤

ג) סכיות טוס נקדב לנטות בקדוז קך: טו צוה מלהנק מנהמס
 מאניס גאַל, כי סקרת ג'כ' קאַריאָה נסתה.
 ד) הַכְּבָדָה טול זוויג מיל (העת דואַט סוֹל גְּלָבוֹת טְבָבָה
 זאַל לוֹלוֹיס).

וְגַם בְּפִתְחָה חָבֵר
 לְעָלִים וּבְשָׁלִיטִים ⑥

כ.ו.

אֲנָה קָפֵר נְקָעָן
 וְלִי אָן בּוֹ תְּקָעָן
 וְלֹו קָוּ שָׁם קְפָעָן
 לְפָיו בְּפְקָעָנִים.

כ.ז.

וְשָׁמָן מְגַכִּים
 בְּאָסָהָה מְפָכִים
 וּפְתָרָה נְדָבָכִים
 בְּתָלִים, לֹא טוֹלִים ⑦

(ה) והט אל מט כמו ומט אל הטה, והונט כתוב גלוּתָן
 לתפקידת מלאיה, כמו (כליהות כ' ו') אַחֲטוֹ; מיניהם פתר (מלאי יט
 יז) לניד מועל גערלייס, כמו (ויקלה יג טו) הקבל כתוי, הכל פילוט
 טר ומוטט.
 (ט) קָנָק (פָּמוֹס ז' ו') פתר מיניהם הַלְס וּנוֹפֵן וּטְמוֹן (תְּכָלִיס נְסָן) נְהַסְטָו פְּלִיכָּס, הַכְּלִילָוּ לְדַעַת דּוֹמָס קוֹסְמָה.

לד.

וְקַלׁ שָׁם אֶם בְּלֵבֶל
וְיִכְלֹל וַיִּבְלֹל
וְחַשְׁבֵּה לוֹ כְּשֶׁלֶן
לְתֻקְבּוֹת בְּאַקְרִים ט'.

לה.

וְשָׁם בְּגַבְלָל עַלָּה
וְבְּקַפְעָד חֲבַתָּה
אֲשֶׁר פָּסִיד יְבַלָּה
בְּמַלְךָ נְאָגָרִים ט'.

לו.

וְקַלׁ וְקַבְלָה
וְהַבְיאָם אֶם בְּלָה

(ט) וְקַלׁ בְּלִילָם (יבשִׂים ט' יט') לְדַעַת מְנָמָה מִן כָּלָל וּסְפָלָן, ט'
לְדַעַת דּוֹמָם פְּנִיעָה וּמְדֻלָּם, כִּי מְלָס כְּהַרְמִיתָ מְכַלָּם.
(ט) כְּנַכְלָן פָּלָה (יבשִׂים נל' ד') סְכוּם מְנָתָה פָּס כְּנַכְלָן תְּלָה (טט'
(ט') ט' לְדַעַת דּוֹמָם תְּלָה צִין לְפִינָּן יְכָה, וּלְדַעַתָּנוּ כְּנַכְלָן פָּלָה
צִין כְּמוֹ בְּנַכְלָן פָּלָה,

לא.

לְשָׁבֵי שָׁתְּ קְשֹׁוֹד
וְסְלִפְרָד בּוֹ יְסֹוד
קְמוֹ לְפִיד לְמוֹד,
אַלְפָרְד מִיקְרִים ט' :

לו.

לְשָׁד שְׁפָן גְּנִיעִים
וְוָה אַחֲם לְעִים
בְּמַלְקָן נְדָעִים
בְּלָתִים נְפָרִים.

לו.

וְתְּרוּץ שָׁם אַבְּזָן
וְלְפִזְנָה לְפִזְנָה
וּמָה לְבָרָףָן
וְלְחַקְמָה בְּזָרִים.

(ט) הַנְּמָד מוֹסְכִּיס, כְּוֹנוֹתָה תְּרִמָּה פָּס פְּלוּס מְלָט לְסָל, וַיְהִי מִזְ
לְפָלָס וְהַמְּלָה: לְסָד שְׁמָן מְעִיס וּסְוּ'.
(ט') מְנָמָס יְפָלָס לְמִינָה עַל מְוֹת נְלָן (תְּהִלָּס ט' ט') נְלָן כְּמוֹ לְהַבְּגִין.

לט.

וְקֹצִים קָרְדָּם
לְבָגְלִי תַּלְמָדִים
אֲשֶׁר בְּקָפְרִים
קְמִינִים וִישִׁים.

כ.

וְתַעֲזֵג בְּעָרָנוֹת
בְּקִיאָם בְּקִישׁוֹת
לְפֻנְקָה וְלִתְוֹנָה
פְּמוֹתָם בְּחִפְרִים.⁽⁶⁾

נוֹא,

עֲרִיקָה דֵּיא גָּנָה
גָּדוֹלָה וְקִטְבָּה,
לְכָשָׂם מַוְקָּנה
בְּכָרְפָּס וּבְפָרִים.

(6) נְהִיל תַּעֲלוֹג (תְּהִלָּס מ"ב ח') מִינּוֹ מִתְּסִיס גְּנוּן חַל פְּלָגָה.

בְּגָאנָקִים בְּלָה
וְקַשְׁקַׁקְׁ בְּזָרִים

לָה.

וְאַמְרֵד פִּי אַרְעַתָּה
בְּאַרְצֵן בְּעַבְרִית
אָרַב עַמּוֹ אַרְעַתָּה
בְּתַחְפָּתָה נְקָפְרִים.⁽⁶⁾

לָה.

וְמַעֲטִיק בְּזַעַק
בְּסָפְרוֹ לֹא שָׁק;
וּמָה טֹב לוֹ שָׁק
וְלֹא שָׁת בְּכָבְרִים.

(6) וְלֹא מִשְׁוָּעָה נְהִילָה (תְּהִלָּל ו' כ' ב') אֲזַע סָס (ב' נ' ל' לְהַלְלָה).
וְלֹא מִנְחָה כְּמוֹ חַלֵּן, אֲזַל לְדַעַת דָּנוֹת לְלַעַת וְלַכְשִׁית סִיחָה לְמַחְתִּיתָה.
(ב) הַמְעַטִּיק פְּלִיס (חוֹג ט' ס') כְּכִיּוֹת מִנְחָה כִּימָד מֵעַט
כְּנִיסָּה (ב' ה' ג') וְסָס פְּנִים בְּלִיכָּס צְוִוִּים.

בְּלֹא טֹוב לֹא קָפֵט
קָפֵרִי בְּקָבְרִים (ה).

מֶתֶן

וַיָּמָוג לְבָב הַוָּה נִיאָ
וְנִבְחַת גַּם גִּנְזָע
גִּנְתָּת אֵין לֹא שְׁנָע
בְּאָרֶר בְּלֹא תְּצִוּרוֹת.

מוֹן

וְפָשָׂר קְפַת, זֶה
בְּגַרְבַּת אֶל שְׁבוּ
גַּבְיוֹ לְבָס בְּרוּ
בְּגַפְתָּן גִּנְרוֹת.

מוֹן

לְשׁוֹן פְּלָעָ פְּלָג
וְלִבְנוֹ הַתְּעַלְג

(ה) מסכת יונק (רכיריס טו יוד) פתר מינחס כמו (מ"ז י' ג') מ"ט
פע סה"ך, אך לא דמתה זויכס פסר מסכת כולה ד', בהבל יסרכט מ"ז נניות
סנה, וכן גמוג גם נמס רק פלבור וגוט ננטכו (טפחים י' ג').

מַבָּבָן

בְּגַעֲגָלָן לְאַיִלִים
בְּגַנְחָם לְשְׂתְּלִים
בְּגַעֲגָה לְעַכְלִים
וְגַרְホָתָן עַם קָלִיט.

מַגְנָן

וְעַבְלָל לְסְפּוּקִים
וְעַפְצָעִי לְסְפּוּקִים
וְגַם פָּנִים חַפְצִים
בְּגַמוֹן גָּנוּגוֹרִים (ה).

מַהְרָה

וְגַמְבּוֹג שְׁפָטְבָנְפָטָס
וְקַפְתָּה שָׁם בְּפָטָס;

(ה) ואפָקָר פִּינְקָס סְסָסִיס דָּמו (זדיעס לה יד) כסוס עגוז בן חַלְפָּקָר,
לי כס מין העופות הטעסוס ופלוחיס בחלואס סוסום יט לו פַי סְוָלְחוֹת,
סוס פְּצָוֹת, וגס עוף סטס נַהֲוִיל.

ובפְּשָׁלֶג נִשְׁלָג
בְּיַיִם סְפָגְרִיִּים (ה').

מלה.

אֲשֶׁר יַאֲכֵר אַקְתִּים
בְּחַפֵּר נָנוֹ נְסָתָה
וָנוֹן עַת בְּמַנְקָה
טְסֻפָּה גְּקָשָׂרִים .

מתם.

בְּנוֹן קוֹף בְּמַנְקָה
וְשִׁין קוֹף בְּמַשְׁקָה
לוֹ אָמֵר בְּקָה
לְאֵיל בְּמַקְתָּרִים (ו').

(ה) וזרתת אל כסלו (במד' כ' ס') סגשי (חסילס יט' ג') פלא
וחלק מנתה ב晦ם לבני גניזס, וע"כ סתטיג וגעמה נלמען בזון .
(ו) וככה ייחמץ דוגמ' בתוכותיו (ז' כ') ועל כסותה היה ס' (טמות
יע' ו') ווקמאת כי אין זו יסוד כי לה טסמן וכו'. וזה יופג כל חכמ
כי מהמג רפסה, אך גם צול לאסTEL סטון; ולו אמר נקס וכו', כוונתו
לו אמר מנתה נלען כסלה, נקס וטפל לת' לכתו

כְּמַנְהָה לֹא שָׁם פָּנִים
וְקִפְרָה בְּזָנְפָן
וְבָהָה הַוָּא פְּתִירָן פָּנִים
קְלָלָתָם אַבְרִים (ה').

נה.

וְגַם קְסָר שָׁגָג
שְׁרוֹן אָפָּה גַּמְגָג
וְהַוָּא כְּבָעָט קָאָפָּה
אַלְלָהִים אַדְלָרִים (ה').

נבו.

וְסַבְּשָׁר הַגָּא
בְּמוֹ גַּנְיָא פָּנָה

- (ה) מנה הַת מְהֻכָּלָם (דינילן ה' וו') פתל מנתה כהו (וונס כ' ה')
זימן כ' כב' ספְנִינוּ זְמוּן .
(ו) האספה פְּנֵלָן פָּה מְלֻחִי ס' חותם תכנית ל' אל' ח'נְלָס צְדָרִי
(ז' לסג') ווּפְלָטָס כְּסָפָונְטוֹ: כְּסָפָן קָרָב (ימשיס כ' ק') פְּלִיכָּת מְנָהָם זְקָבָן
הַלְוָן הַר, הַלְלָל דְּלָעָת זְוִינָס זְבָ' קָרָב מְעָן .

ובו זה שפכיה
הראש שפכמרים.

גג.

וְהַפְּנִי בְּנֵת
כָּמוֹ קְיוּ בְּנֵת
וְגַם קְיוּ בְּשֵׁת
בְּשֵׁת תְּפִירִים.

גג.

תְּלָא תְּחַת גָּזָב
כְּמַאֲנֻנָּס תְּחַטָּב
וְתְּחַק אֶת קְרָב
וְכֹתֶב גְּגָצָנִים.⁽⁶⁾

גג.

בְּשֵׁפֶת שְׁפֵתי,
בְּנֵפֶת זְפֵתי,

(6) נדעת דוכת נפת סום על מסקל תפת, ומי' לסתור כתוי בסוף, כמו
המגל מיד נניתן גם: וכשה כס נעלמים, צוינו כס כס נמלפשים נימל.

וְאַלְהָ זְאַלְוָא
אַקְפָּב בְּקַשְׂרִים.

גג.

וְגַם שָׁם בְּלָסְלוֹת
כָּמוֹ סָל תְּחִילָות
וְשָׁתָּה לְעַקְלָקָלוֹת
בְּעַקְבָּב מִירְשִׁרִים.⁽⁷⁾

גה.

וְעַזְיָן בְּקָנוֹנוֹ
אַשְׁר אַלְיָן נָסָי
הַבְּיאָו אֶם גַּפִּי
וְסָבָב לְאַזְנִי עַקְבִּים.⁽⁸⁾

גה.

וְגַתְתָּה עַזְדָּה בְּקִיאָ
לְגַתְתָּה כְּשַׁבְּדָה

(7) כבריטיס גה, ייל, חילס ווליגון, פג'ין מכותן בגינן גוד, כס
בכ סלסלות כהו סל תחלות, וטל זה יומל דוגמ' כס סמס עוקב ועקללה
לויידיס.

(8) פז' וממושי (לראום טו יט) פג'ין מכותן פותח פס (במאות י' כס
ס' יס'; וכשה בז' צוינש צוינש).

ס.א.

פָּעָרִיהַ בְּנֵי יוֹםְךָ
בְּקָנֵי , בְּחוֹשֶׁךָ
צְפָנוֹת , הַאוֹקֶף
בְּנֵי בְּטוֹקְנוּתָם (ט).

ס.ב.

וְהַמְּנוּ כִּי אֵלֶיךָ
וְשָׁמְנוּ עִם בְּנֵינוּ
וְהַמְּהֻאָה בְּחֹזְקָתָם
כְּמוּ כִּי אֵלֶיךָ בְּחֹזְקָתָם .

וְתָמָלֵס לֹת תְּמָלוֹן , וְתָמָגֵת לֹת סְלָדוֹן , וְתָמָגֵת סְוִוָּס גְּמַבְּלָתָן זָן .
סְיוֹתְבָּתוֹ לְחֹפֵס וְלֹן "עֲלֵל" ; וְעַל זָה יְהֹמֶר סָס רְ"ה : "תְּמַפְּוֹד דָּגָם עַל
חַכְרָה לְמַר נְמָכוֹן , כְּלָמָלוֹן יְיָס וְלֹו יְלָל חַלְקָן מִנְחָס (עַל לְסָ"ג) ,
לְקָנְסָדָה לֹו , וְזָוָונָה לְקָנְסָדָה גְּסָנְטוֹטָוָנוֹ נְמָלָה" .
(ט) נְמָלָת זְקִי סְמָתָמָת דְּגָוָת פָּס דְּקָקָס כְּסָוָרָתָה חַזִּי זְקִי , זְאַל
סְסָטָודָס פָּטוֹדָס (סְסָטָל מ' זְאַל) .
(ט) וְקָנְסָה צְמָלָה וְלְלָפָו , כְּלָדָתָה כְּלָכָזָי , עַיְן כְּסָפָטוֹ סְכָרִיד וְבְגָלִיט מְסָפָל
סְהָגָרָן (ל' פָּט) וּקְנָלָמָר דְּגָם דְּגָם כְּטָלָה כְּלָלָה (ס' כ') "זְקָנָטוֹ טְוָטָס" .
וְקָנְטוֹ סָס צְלָס וְקָנְטוֹ בָּל סְמוֹבָל כָּס , סְטוֹפָה שְׂמָךְ טְוָטָס , וְסָהָ כְּוָנָטוֹ
שְׁכָסָג סִיחָה חַזִּי זְקִי , וְסָוָה , וְסָוָה רִיחָה נְכָדוֹ , וּקְנָלָמָרָה סְקָרְמָנוֹתָם גְּמָלָם

בְּנִקְחַת נְפָהִי
בְּגַנְקָוּ בִּירְבּוּם (ט) .

ס.ג.

וְהַבְּיאָה עַתְּנָדִים
בְּמַלְקָק תְּעַטְּרִים
וְאָמָר לֵי מְזָדִים
צְבָנְצִי קְעַקְרִים (ט) .

ס.

בְּאַמְרוֹ פִּי יְהָה
בְּיִסְוֹרָה הָא קְרָהָה
וּבְצָפְזָר עֲדָה
חַפְסָם הַשְּׁגָנָעָרִים (ט) .

(ט) לְקָנְקוֹי כְּלָיָס סָס עֲנוֹת בָּל תָּנוֹ (עַיְלָה י' ל') .
(ט) כְּעַטְוֹי לְלָקָן (וְצָעָה י' ט) סְכִינָה מְתָחָס כְּנָנִין לְמַד עַמְּסָה
סְסָטָודָס פָּטוֹדָס (סְסָטָל מ' זְאַל) .
(ט) הַכָּס סְפָנְעָלָס סָוָה לְסָג כְּמוֹ סְמָאָר מַיְזָה : "סְעָדָה בְּנֵי יוֹםְךָ
זְקִלִּי" . וּקְנָלָמָר כְּתָבָזָתָו גְּדָמָנָה (ל' כ') , וְכָתָבָתָה סְפָנָךְ דְּרָתָי
שְׁפָתָחָי ל' פָּטָלָה גְּנוּלָה יְזָה , קְוָוָה צְוָבָבִים , גְּמַבְּלָתָה כ' ג' .

כמו יוד פון שְׁבִּין
וְשָׁבֵן מַזְקָרִים ⑥

ס.ה.

וְתַפְרֵר עַל פְּקָעָה
וְמַנְעֵן בְּפֶקְעָה
בָּעַן מַפְקָה פְּקָעָה
וְאַף עַז צְנָאוּרִים .

ס.ג.

וְשָׁם הַפְּקָה שְׁבִּיד
וְחַוְשֵׁב פָּס בְּדֵד
וּרְפֵשׂ אַף בְּדֵד
מַקּוֹר פָּס קְרוּרִים ⑥ .

ח) מינחס ספ"ר פ"ו"ד מן מנת כניהם, צליה, ברכות, וטולך נטניות
שנקלה .
ב) לעת מנהם מיס, גמ"ס אהת לך יסוד סמלך ונסת 57
מינחס סמ"ס מן רמ"ס, ולכ"ה אף יתקע ברגלו מיקור מיס .

ס.ג.

בְּנֵן נַעֲרָה הַצְּרִירִישׁ ;
בְּנֵן בְּגַעַת הַזְּרִירִישׁ ;
מַלְאָה טוֹב לְהַתְּרִירִישׁ
וְלֹא אֵין גְּרָכְרִים ⑥ .

ס.ה.

וְכָלָה יָד בְּלִיָּה
וְהַקְּפִיר יָד שְׁלִיָּה

זקיי פֶל חַזְיָן זָקִינִי , וּן אַתְלָר דְּתַת סְפִיס נַכְלָה דְּסִי זָזָה ⑥ ; וְלַכְנָה
פלמה זָקִינִי , שְׁעִין חַזְבּוֹת דְּזָמָס (לְדַי פָּ) וּן מַמְלָא לְיַוְסָף
קְמָחוֹ פֶל דְּתַת "וְלֹא נַעֲמֵד פִּי זָקִינִי" , שְׁעִין כְּסִי סְגָלָי (לְדַי גַּ) ; וְמוֹתָה
זָוָמֵת כְּבָמְלָתָה שְׁלָמָה פִּי סְמוּסְרִים נַחֲמָר , כִּי אַלְמָתָה מַלְתָּה קְהֻלוֹסָף
שְׁלָל כָּמוֹ (וְרִימָה ۷) הַסְּקוֹן הַסְּפָעָס לְזָוָן כְּלָס , וְמַמְלָתָה מַוְסָּךְ סְבָנָמָנוֹ
לְזָוָן כָּמוֹ הַתְּחָנוֹנָה כְּמַלְתָּה בְּקָרְתָּה הַזְּמָקָל , וְזָוָת הַמְּאוֹר תְּלִמְיוֹר
מַנְמָתָה , עַיִן כְּסָפֶל סְתַבּוֹת לְצָטְפָהן (לְדַי וְטָ) וּמַתְקִי פְּצָל סְמַתְקָלָהִים
בְּכָסָ מַוְסָּךְ , וּן נַחֲמָר סְס (לְדַי סִי ۸) וְנַעֲלָה מַוְסָּרִים , וּן הַמְּלָל
מַנְחָה כְּמַהְכָלָתוֹ (לְדַי ۹) מַהְמָתָה הַמְּוֹסָס , וְלַפִּי זָה כְּנָה דְּזָמָס פָּס , כִּי
הַפִּי זָקִינִי רְסִי ۱۰ מַהְכָד וּמַלְלָה פִּי סְנָכָרָת וּסְמַנְקָרִים חַחְמָטוֹ .
ח) טְהוֹתָה זָוָן מַלְתָּה נַעֲמֵד עַזְבָּה מַנְחָה לְבָרָךְ סְמָלָה , וְכְהָמָת בְּכָבָשׂ
עַל , גְּסִגְלָה פְּנֵן מַלְתָּה נַעֲמֵד חַבְרָה בְּיַהְוָה יְסָוד .

וְבִגְתָּה נִסְמַעַת
וְגַלְיוֹ מִקְפָּרִים .

ע.

וְשָׁם פָּס אֶלְגָּבָס
כְּמוֹ פָּס אֲזִירָס
וְתִיּוֹ גִּשְׁתָּמָס
בְּתוֹךְ הַעֲקָלִים .

ע.א.

וְהַבּוֹא בְּאַחֲדִים
לְוִידּוֹת נִילְדִּים
וּבְלַטְיוֹ תְּרוֹדִים
לְעוֹלָם גְּקַשְׁנִים .⁽⁶⁾

ע.ב.

וְרַחַת יָד פָּנֵי
כְּמוֹ יָד פָּנֵי בְּרַבִּי

⁽⁶⁾ וככה ה'מל' דוגמ' כתובותיו על מהNESS (כל כה), יד'ו, ומיכל
ב' ל'ת' ה'מל' יסוד, הכל כי קדמת כל גוד (ה' יפה'ן).

ס.

וְעַם אָפָר בָּף בָּה
כְּמוֹ בָּף גַּנוֹב
וְלֹא צָחוֹ בָּרְכָה
וְלֹא סְפֻתָּרִים .⁽⁶⁾

ס.ה.

אֲשֶׁר תָּק בְּאַתְּרִים
גְּרֹלָת נִגְדִּים
וְשָׁם הַמּוֹפְדִּים
שְׁרוֹקִים גְּעַלְרִים .⁽⁶⁾

ס.ט.

בְּגַסִּיר סָא בָּן קָה
וְחַשְׁבָּה אֲתָה חַכְמָה

ה' לדעת מינכם מל' כה ס'כ'ג' צו יסוד כמו ו'כו, הכל נס
מלך זה פועל .
(2) סוכג' למעלת ה'מל': ולמי זה לדכו ולמי סמלטי'ס גוטטליס,
להכל פסק נחוק נחלתי'ס מסס, כמו סדלה'ת נמלת נז, מהמל' טראק
סדלה'ת צו יסוד, ונחלת'ת פֿוֹן' ז' וסדלה'ת צו יסוד .

עה.

ונבקבר נון גלו
ויבת נון אגן
ונסיר נון פאן
ונקלם לא קלום.

עה.

ונמנון עם חנוך
ונמתקנת בנה
ונמנון פון פולך
ונזרור פון פלרים (ה).

עה.

ונשקל בגע
ונשקל בגע

(ה) ותוכיתו יסס מון (מלוי כת כת) סיגי מתח טס אל תות
חיט (וילריה כה ז), אבל לדעת דוגמ מון, כמה מהות מלהק
דינל (ה ז) כמה מרוח מן מיס נין חד למן.

הסרים, כי עפי
חשכם אשפוזים (ו).

עה.

ונט שט יוד פצחים
קמו יוד התקאים
נאף יוד הפתאים
נאף יוד הפלאים (ו).

עה.

ונקס בגענים
קמו קארטנים
ושבר צנים
ונפץ פטורים

(ה) סיו"ד גמלת מי. נסכת לדעת מתח כמו סיו"ד גמלת כלמי
(פס"ב ה 1) וכן כלהות יו"ד גמלת כי, מי (פס"ב ו י"ג) חכמת
פכלים, כונתו סוף כמו כלמי, וסיו"ד ג"כ יתלה.
(ג) מלפני נולס (וילריה כ ט) והמל מתח כי כלהות ז' רק גמלת
ולג סיו"ד.

וְלֹא בָּעֵד שָׁוֹט
וְנִשְׁלַח בְּקָרִים.

פָא.

וְלֹא כָל נֶתֶם
קַשּׁוֹם פָח אַמְּחָה
וְרַחֲם גַּם נֶתֶם
וְקָרוֹת אַמְּחָה.

פָב.

גָּנוּסִי אַמְּחָה
בְּחַלְק אַחֲר שָׁמֶן
קַשְׁרָם יְרֻקָּה
וְמַפְתָּח בִּתְרָנוּם.

פָג.

בְּכָוְשָׁה חַולְלָה
אֲשֶׁר סָדוּן גְּבָלָה

(ה) יוכמןש תועיר (תסילים פ' י"ז) לדעת מנחם כהן מלון כרכז

וְיַיְד בָּנְעָה
כְמוֹ יַיְד בְּמָרְלִים.

עַח.

וְנַבְשׁ גְּבָשָׁה
בְּמַשְׁקָלָה בְּשַׁת
בְּגַהְפָּח לְחַחְשָׁת
וְקָבָבָה בְּפּוּרִים.

עַט.

וְלַשְׂיוֹן שָׁם בְּשַׁתְּנוּס
יְסָוד, גַם בְּשַׁנְּגִים
לְכָלְיוֹן אֲינִים
וְגַם לְפָגְנוּרִים.

פָג.

בְּעַמְּחָה שָׁת עַיט
וְעַזְפָּה הוּא קָעֵי

(ה) לדעת דונש סוי"ד כמלת יג' יסוד, כמו סוי"ד כמלת יתך.
(ג) לדעת מנחם כהן לנדר יקוד נבניאס וגס נבניאס.

פ"ג

וְעַדְתָּה גַם הַקּוֹשִׁיל
לְגִילָּע וּלְפִשְׁיל
חֲרֻבּוֹת וּבְשָׁל
פְּתָאִים וּגְעָרִים

כ

וְאַף פִּירָה אַף
כְּבָצֹותָה רָאָה
וְאוֹתָם לֹא הָאָת
בְּסֶפְרוֹ לְגָנְלִים (ה)

פ"ה.

וְגַם שֵׁם אִיסְטוּם
בְּאַסְטָר וְאַקְרָם

כלISON כמאנס כמו עוף וכדים והוא מתחווון גוונס, וכן גמל דונם נתנווכותיו (ול' סט), תליםות לי סינוס כלISON סמאנס, והוא כלודק גוון גוונס.
(ה) הַת יְיָ רְנוֹתִי (פ"ג י' ג') זומם ללוות מנות טעם ווֹתָר
הַת יְנָהוּ (תשליש קמו י').

בְּכָרְקָס לְגַפְלָה
כָּמוֹ בָּן לְתָנוּים (ה).

פ"ה.

וְפֶה מַף בָּר צַיָּן
אֲשֶׁר בָּמָר אַלְיוֹן
לְגַפְתָּה שֵׁם דְּקִיּוֹן
וּפְלָה וּכְפָרִים).

פ"ה.

וְזַנְעָף בְּלָשׂוֹן מִשְׁנָה
אַמְתָּה אַפְנָן אַבְנָגָה
כָּמוֹ עַקְרָבָן כְּכָנָה
וּבְדִים אַקְצָרִים (ה).

(רומיות נ"ה), הצל הס בפי בינויו בונס, והוא קבבם ציחד כמו יתל סבבביס הצל פtar הותס שלון ככוגן (ה) מנהס חלן פמאנה, ישן בס גמלר כלנס על פועל ועל מלנס (פל"ה פ"ב) גדר כלנסמוס מלנס. (ה) לדעת מנהס גרע (יסומב ז' י''). גל צלחת אכפתות, גרע

צ'א.

זהבגה הוא בקוח
לכונחו מפח
וליקשפט מפשפח
ויתועה ושבירים.

צ'ב.

כמו פום אום ציקת
אין לו בתמייה
לפתוי מתחיקת
בעידים גנניים (א).

צ'ג.

ושובים ישובים
בשוחרים שווים

(ח) פימה עלי כסל (היוג טו כ"ג) לדעת מתחם כמו פום גליותה
דינל 'ג, נן, הכל פדי נכליס סקס זליים, יין ווות שפת עכל
וחחת תלמיד, וכן מהכו חתוי כן תלמידי מתחם על דוכת נכליס
(נד יול סימן גג) וויזד על קקו נעלים נכליס.

אני לא אתחבנעם
בפְּשָׁךְלָ וּפְשִׁירִים (ט).

פ'מ.

ואופר ופ'ירו
באופר ניפרו
בפְּשָׁךְלָ נישרו
זאופר פ'ישרים.

צ'.

יגם פארור בפ'אר
עליו סקרו באיר
ובו אופר אאר
בשכבים גקளים (ט)

(ח) ליסילס כמע (סוטע) יט כמו גסור גלוסוריים, אך לדעת
לוכם כמו ליסלה חתכס (ויקלה כו יט), ומוי שומם על ממקל זה
חוואר מילריס.

(ט) כונתו כי למם מתחם היפץ חוץ מל מי בכספו חוץ.

צו.

וְאַסְפָּרָגָא תִּקְבֹּא
בְּתַלְקָק פֵּי וְבֶןְתָּה ;
בְּלָא זָה הַוָּא בְּזָה
בְּעַכְבִּישׁ קְזָרִים (ט) .

צו.

וְחַפֵּר בְּגַנְיוֹן
לְחַקְנוֹן וְלְקַאֲנוֹן
וְסַפְרָר בְּגַעֲנוֹן
לְלַדְרוֹן בְּזָנְרִים (ט) .

צחה.

וְרַבְנִין הַם אַילִים
לְמַנְגַּם עַלִּים

(ט) הַמְפָלֵג מִתְגָּג (עֲנוּלָה ו' ט) יַעֲמֵד מְנֻחָה עַפְתָּן שְׁגָגִים
קְלָתָה י' ט"ו .
(ט) זְכִירָן זְהִמָּלִין עֲנוּלָה ו' ט) וְפָלָם מְנֻחָה וְכָלִים גְּלָמִים ו'
הַגְּלָן לְדַעַת דּוֹמָם לְכִלּוֹן סָס גְּלוּס .

וּפְשָׂרוֹ כְּשַׁבְּקִיבָּס
?אַשׁ הַפְּנִינִים (ט) .

צד.

וְאַסְמָן שְׁרִיפִיתָה
מוֹ הַשְּׁאַרְתָּה
יְהָוָה פְּמַחְתִּיחָה
אַסְמָר הַפּוֹגָנִים

זיכר.

וְשַׁדְּרָה וְפְשַׁלְדָּה
בְּנָרָה וְסַנְרָה
גְּמָרָה וְמָגָרָה
שְׁלָלוֹת בְּקָרִים (ט)

(ט) צְבָבִיס (סְבָבָת מ') ו') כָּמו וְלִתְתָּה צְבָבִיס (לְכָבִיס ג' י'ו'). וְאֵג
וְאֵי יְהָמָר דּוֹסָה כִּי טָוב לְדוֹרוֹף פְּתַרְנוֹ עַל סָהָה .
(ט) צְלִיטָרָק לְטוֹב (וְלִימִיס ט' י'ו) לְדַעַת מְנֻחָה כָּמו צְלִיטָרָק יְבָרָה
(הס' ג' י"ב נ"ט), וְלִדְעַת דּוֹמָם פְּתַחְתָּן מִן כְּלִיּוֹס .
(ט) פָּס י'מ' דּוֹגָה לְהַרְחֹת כִּי גְּמָרִים סָרָס וְמַבָּסָס לְמַזִּיס זָה לְזָה

ק.א.

ומשורה ארוכה
ונטיגות קרכחה
ונוכן לא נינרקה
לאקד בששלים ۶)

ק.ב.

בקאה בעשרה
שיטזיגיט גקסעה
שקוולה ושמואה
לאאות ווילזרים ۵)

ק.ג.

ומן הנטיגות
קיישר נפקלים

- ۶) טרילס כוותת לרפה ספינים, יהלגה מלון גן יער רמיס
ג'יזו (מלוי וכ.כ.).
۷) כנתו כי נטייל כה שיט צו מלך ומלך בתיס, סטינ
טמוניים פגנות על מנים ועוד ככיו טל מנים מלך ומלך פגנות
כגנליים.

לחוטאים עווילים
לסקציאו קקרים,

צט.

תקופת השנה
לחמה ולבנה
על תקיף בינה
וחזר גבוריים ۴).

ק.

יקי בפקולטה
כמו תיו בתקופת
גמגנא, פיעופה
באבר בנטשיים ۳).

- ۷) לתקופת סגלה (לס"ג) כד כה ידmas מיחס טהתקף ממע
(קקלת ו' י').
۸) תשופס נלכדר כוגנת על ספת איזון. שתגען נלכדר מיט
כגנליים.

לישאות ומשוזאות
ומקסדר פברוניים .

קמ.

בקטומים ישמעה
וספריו יקתו
וועוד לא ישבחו
דבבי היישרים .

קח.

ספחה כשרה
בקבטה מבארה
ונבילה מתאירה .

קט.

וועוד קנטקי ביר
כלים פון באנשיים

ונחון לנו לחתוג להסיג הוה , עוד קתמה כתיס קעניש קאס טן
מסקל קל , ווועיל סכיל כסס ס"ס מהס וממלכת חיטו .
(ח) כל מושה ס' תנשות , ווית ק"ט על י"כ תנעות , וויא' פל
ס' תנעות .

רבי דונש בן לברט

במאה גם עשרים
בלא שיר נקדרים

קה.

בפרנץב יט זי
ליינברג אל שט
הייז במו גני
על רבנשטיין .

קה.

ואם בעס געל
וכל אין יטאכל
וכל פטוי יובל
לטביה באוריין .

קה.

וירק בקנאות
ויעיד באנאות

נתונתו הער נסדו ניל ציל , ופאל נפס טה מל טס גסוו סוס
פלס וטמוץ בטיס , היל טבו קיז' נחטס ע"ט יתד ומטע .

(פֿרְנַסִי עֶלְיָן אַלְפָס
בֵּית, בְּמֹאָה צְעַלְלִים).

ק.

לְהִוּת מִתְשֻׁבוֹת מְאַתִּים
גַּעֲרָת אֵל בְּנֵא שְׁפָתִים

הננו מתקננים לזריע כ' נגשנו לסדר את "אהיאוף" (לזהעם)

(שנה שנייה, תרנ"ה 1894/5).

בחקידתנו הפעם נשאלה על עבודה סדרת הלוח
שבועה ירחום לפני צאתו, נקוה כי תצלח בידינו
להעלות אותו על אחיו הראשון בכמות ואיכות
להעшир כל חלקו הספרותים והמשמעותיים, ולהרבות
בו את השלמות וההוועלה בمرة מרובה.

כמו כן נקבע בו מקום נכבד לכרוניקה שנתית,
אשר תקופת כל חייו בנו' וכל הקורות אוטם, בחומר
ורוח, במשך השנה. למטרת זאת מלאנו ידי סופר
נכבד ומומחה לרשום בספר מראשית השנה כל דבר
נכבד שנפל בחיי אחינו בכל מקום שם, בעתו ובזמןו,
והיה לחומר להכרוניקה הנ"ל..

וזאת לסוחרים:

בלוח הזה נפנה מקום מיוחד למורדות של סוחרים
ואנשי מעשה (בתוך הוספה להלווה) ע"פ המתייר הקיזוב בו:
עמדו שלם — 10 ר"כ; חצי העמוד — 5.50 ; רביע העמוד —
3 ר"כ; $\frac{1}{6}$ עמוד — 2 ר"כ; $\frac{1}{8}$ עמוד — 1.50.
נקוה יכול סוחר ימעצע ענין לאפנוי להדריס מודעה בלוחנו,
אחר כי הלוח הראשון התרחב בקרוב העם לאלפים, ובלי"ס יתפשט
הלוח השני בקרוב העם עוד הרבה יותר.

ליהו יהוד

כ"ט אחיאסף לוח-עם תרנ"ד

גושאו בידינו עקו' במספר מעט מאד והם נמצאים להמכר אך מכורכים.

טחיר עקו' מכורך בניר 95 קאפ.
ובנד אנגלי בבריכה מהודרת 1.10 קאפ.

טחיר הרכיכות לבדן: של ניר 10 קאפ. ושל כר 25 קאפ. כל אלה בלי פארטה.
פארטה על כל עקו' 14 קאפ. באחריות 21 קאפ.
בחו"ל: 24 קאפ..

מהספר הנדול והכבד

זכרוןות לבית דוד

ונמר. בעוד שבע ימים

החלק הראשון

המקיף את כל התקופה הנדולה והכירה בקורות עמו אשר מזמן גלוות בבל עד חרבן הבית השני.

החלק זה יכיל בקדמו חמישה ספרורים:

א) כף הפסדים, מזמן גלוות בבל וראשית הבית השני.

ב) זר הדפניהם, מראשית הבית השני, בוטן אלכסנדר מוקדון.

ג) הקנעה, מזמן החשמונאים.

ד) טבעת הקדושים, מזמן הורדוס.

ה) הצלב וחקון, מזמן חרבן הבית השני.

מחמשת הספרורים האלה אך הספר השני הוא

מהדורם, יותרם הם מקוריים, עשוי ידי מחבר הספר,

מר א"ש פריעדבערג.

עד עתה יצא תשע עשרה חוברות,

הספרים המסודרים לדפוס:

- א) רביה יהודה הילוי, כרך שני, א. א. הרכבי.
- ב) רביה אברהם אבן עזרא, קובץ כל שיריו ומליצתו, נדפסים וכ"י רביבים, עם תולדת מפורטה, מבואים והערות מוארות, מאת דוד כהנא.
- ג) מוצאי גולדה, תולדות אבותינו הספרדים, מעית הנרשם מספדר עד בואם אל המנוחה בארץות שונות, מאת ש. פ. רabinowitz.
- ד) ספר החנוך השכלני, המוסרי והנפנני, תרגום הספר הנודע בשם: Education intel-lectual, moral and physical ע"ז. י. ל. דאוידאויטש.

לקוטי קדמוניים

קובץ שירי משוררים קדמוניים.

כרך ראשון.

דבר אל הקוראים.

בבוא לידינו לרגלי עבדותנו במחלחת אוצר ישראלי, להוציא, כפעם נפעם, בין מעשי ידו המשוררים הקדרמוניים, גם שיריהם בודדים ומחברות קטנות ואידי דזוטרי מירכסי, והקוראים לא יוכל לבקרם אותם אחר, אחד לבודו; וכן אמדנו לאסוף את הדברים קטני הכותות, שבמחלקה הזאת, לאחדרים, לבך אחד, ולהדרפים להם שער מיוחד, ולא יבצר מאה הקוראים לבוך אותם ביחס לבך אחד.

וכה חביבנו בזה את שלשת הספרים הקטנים שהוזענו: א) "רב האי גאון", ב) רבי שלמה שרבייט הוהב"; ג) "רבי דונש בן לברט", לבך אחד, כאשר עני הקוראים רואות גם בריבכה מהודרה עשוינו להם כל יתר ספרי "אוצר ישראלי", בשם הכלול "לקוטי קדרמוניים" בך ראשון.

המיל.

וארשא, שבט, חדנ"ד.

לקוטי קדמוניים

פרק ראשון

- א) רב הואי נאון. מסודר ע"י א. ה. ווילם.
- ב) רב שולמה שרבייט הוותב. ע"י דוד כהנא.
- ג) רבינו דונש בן לברט. ע"י חנוך.